

Sebeő Talán

Gondolám, a Malom

**Rhapszódosz-kórusmű
Nyelvben**

1994.

TARTALOMJEGYZÉK:

A SZÍNМŰ	3. OLDAL
TÖRTÉNÉSMUTATÓ	126. OLDAL
JELLEMZÉSEK	
- SEBEŐK JÁNOS	131. OLDAL
- STANO	133. OLDAL
- FÖLDÉNYI F. LÁSZLÓ	134. OLDAL
- BÉCSY TAMÁS	135. OLDAL
- VEREBES ISTVÁN	136. OLDAL
- TANDORI DEZSŐ	137. OLDAL

Gondolám, a Malom

**Rhapszódosz-kórusmű
Nyelvben**

Szereplők: Elmélkedő (E)

Szájfy (Sz)

Holtpont (H)

Múzsaalak (M)

Bohóc (B)

Vándor (V)

(Szín: a malom belseje)

(E be, ázottan. Körülnéz, próbál öngyújtóval fényt, nem megy. Vagy tizedjére mégis, ekkor elővesz egy noteszt a zsebéből, azzal gyújt papírt.) De valami meleg. (továbbnézelődik, leül)

(B be, az ajtót becsapja, E észreveszi)

E: Nem érkezett meg

B: Csak legyintsen

tévedés gondolni

hogyan a jövő s az igazság egy

(E tesz-vesz, nem reagál rá, egyik noteszlapról a másikra gyújt)

B (odamegy hozzá): Mit égetsz éjnek évadján?

E: Konzerválástechnológiai ügyiratokat

(elfogy az utolsó lap is, sötét, csak 1-2 villámlás be).

(Sz be. Jólöltözött):

Adjon az Isten.

B: Isten hozott mikor visz?

Ha már itt vagy, másutt nem

Sz: *(odamegy B-hoz, lassan méregeti):*

Köszönöm. Ön pedig?

B: Én a harmadik falu
első bohóca vagyok
de ön nem
az első harmadikja
itt?

Sz: A földesúr vagyok
s önről nem hallottam
s uraságod? *(E -höz)*

E: Üdvözlöm. Még nem találkoztunk
de ez nem lényeges.
A nevem... nos, nem fontos
Időm kellemetlen
s elmélkedgetéssel telik
szólítson ahogy akar

Sz: A kocsimmal beragadtunk
nagy a sár itt erre
vissza is küldtem a kocsist
hogy hozna még lovakat
addig itt megvárom

E: Gazdát nem láttam itt
gondolom a vihar
hamar elül

(megpróbálják elvackolni magukat, lehetőleg távol a másik kettőtől. Sz félretol egy szekrényt)

Sz: Aha. Őt kereshette
meglehet.

(a másik kettő is a szekrény mögötti lyukhoz megy, észreveszik H-t, Sz meggyújtja az öngyújtót)

E: ÉI

B: Élet az alkohol után

Sz: *(megrázza H-t):*

Jóember

H: *(álmosan):*

Kintről

Sz: A megengedés

kölcsönös helyzetéből

„adódik” *(utolsó szó gunyoros hangszínnel)*

(H kicsit feltápáskodik, végigméri őket. Borostás 40-es férfi, ócska piszkos öltönyben, koszos kockás ing).

Vannak még

székek...

(M be)

...is.

(M felé fordulnak, figyelem rá, kisebb szünet, 6-8 mp)

M: Szép jó estét az uraknak

megengedik ha

betérek

(Sz szótlán mozdulattal beinvitálja, amaz becsukja maga mögött az ajtót, fenséges mozdulattal, de nem rájátszva. M végig úgy mozog mint egy tündér).

(M mikor leül az egyetlen székre Sz hozzá megy, E H-hoz fordul. Egyszerre történik, hogy E megkérdezi H-t):

Van a malomnak ura?

(ezzel egyidejűleg a hozzálépő Sz-hoz M).

Királyom az ezer kézből hány maradt?

H (E-höz):

Holtpont vagyok

szólíthat

így

E: *(kezet nyújt H-nak, amire a másik nem reagál):*

Üdvözlöm

Sz (meglepődik):

Az enyéim felajánlhatom
különben azonban én is

B: Egy malomban öröl
ha nem is örülve

(M üggyet sem vet senkire. Kibontja arany színű haját. Éteri jelenség. H feltápáskodik, tesz-vesz takarójával, láthatóvá válik, hogy egy kis keskeny fapadon feküdt, közben M-ra néz jópárszor. Közben Sz öngyújtója kialszik. Sötét. Villámfények.)

E: Sötétek vagyunk

B: Egy fényésszel felérne
ha égne egy láng
lelkű költő sülve
saját zsírjában nekünk
most kettős kanócon

(H feláll, odamegy egy komódhoz, gyertyákat vesz elő és egy nagyméretű doboz gyufát. Meggyújt egyet, majd pár másikat, ezeket egymástól bizonyos távolságokra kirakja. Fény a színpadon. Magában morog):

Elég legyen.

B: A fő, hogy elég
ha nem elég
de az ég szerelmére, legyen már elég
sötét
helyett fény, fejekben fő
már pusztán tudata is
hogy utolsó nádszálként ég el
szalmalángtok a „fő”

(poénja „nem jött be”, leül az egyik fiásterre, E járkálgat, felmér, mikor M-hoz ér):

E: Hozta Isten

(mikor ezt kimondja, már Sz-nál van. M elneveti magát, egyszerre köszönti Sz-t is és E-t is, de Sz-ra nézve mondja)

M: Szintúgy az urakat
látom egymást nem ismerik
engedjék meg hát
hogymutassam önöket
egymásuknak
mikor kislány voltam
játszottunk egy játékot
be kellett mutatni akkor
valakit egy versenyzőnek
s képzeljék úgy kellett felelni
hogya jelző szók
egyre boldogabbak, de
egyre súlyosabbak legyenek
ismindazon

(elneveti magát)

Mindig közelebb kerültünk
valamihez
de
nemtudtuk érteni

E (érdekli a dolog):

És mi altatta el
a dolgot végülis? Megengedi?

(leül a földre M mellé)

M (könnyed hangszínnel, kissé vidáman):

Azunás. De az jó
hogyrájött
abbamaradt

Sz: Momokrimininek hívják a játékot, nem?

M: Akkor Ön a tavak
mögüljött. Nálunk
momokrimi volt neve.

(H visszafexik lócéjára)

E: Eme szórakozást
megízleltem volna szívesen
ámha unásba torkoll
pusztán oly réveteg
merre nem fut
felesleges tér

M: Kilátása mindennapi ízeké, de benne
cél és eszköz egy
s ha nem választasz
unni nem fogod

E: Üreg. Nincs mi kitöltse. Csak a végét látom
már, s hasznát nem akarom.

Sz: Ezzel szemben, hölgyem, én, szeretném, ha
momokrimizálna közülünk valakit.

(M: felnéz rá)

Sz: Úgy megismerjük-e
Azt a fekvő urat ott?

E: A végén megkérdezem
(M feláll, odamegy az ablakhoz, kinéz, majd visszajön, s leül ugyanoda).

M: Kérdezhet édesúr.

Sz: Mindig volt
mit ennie a jámbornak?!

M: Soxor élt számkivetettségben
és volt sora számos éhezés

Sz: Városban szokott volt-e élni?!

M: Néha meg-megszánta
egy-egy öreg
s adott néki kevesebbet
mint kért

Sz: A szemébe ki mennyire nézett?!

M: Mertek szemébe pillantani
s úgy pillantott vissza
mint aki sokhelyütt megfordult
s meglepetés alig éri

Sz: Jó szót hányat kapott?!

M: Hóna alá nyúltak
úgyhát, meghiszem
de neki nem
kellett
keveset beszélni és
a kíváncsiságot visszautasítani

Sz: De, tény, emberbaráti
gyűlölet volt nem romlott

M: Szeme elé kezét
nem kellett tartania
a dolgokat látta.

Sz: Lelte vajon kedvét bennük?!

M: Az ember, kit kérdezel nagyúr
érti
ezt is

Sz: Boldogságait okozza-e valami?

M: Szereti ha nem kell
magyarázkodni
különben elvonul
s jöhetnek fura ismerősei
kik nem idegesítik
kikkel együtt aludhatnak
s álmai megpihentetik
pár néma szó felerősíti
ha a két szülő is befutja a házat
s a külső vakolat sokhelyt
már erősen málik
de új létrát tesznek padlása elé

S a kertben szabadon nyíratlankodnak
a gazok.

Kifexik, s nem ötlík fel benne semmi sem

Sz: Tervei hát nincsenek?!

M: Kérdésed értelmetlen itt
legjobb ha magad válaszolsz

Sz: *(kicsit hallgat – 6 mp –, majd):*
Igen, szavadban bizvást meg-
leljük személyét. S persze nem
zavarom... azazhog... akkor
persze

M: Nem. Hamvas szilváról az eső
pereg le úgy
s gondját nem leled

Sz: Érti e másoknak gondját-baját?!

M: Figyelmét le nem kötöd
ügyes bajos
dolgaid elszállanak
mint pelyva a széllel jutnak tova
melljük nem érkezhetsz meg

Sz: Van-e hát ennek
az embernek
szüksége
valakire is még?!

M: A kérdések nem érdeklik
S a szőlőmetszővel hosszan beszél
s a fiaszterhez sem megy el egyedül

Sz: Éltében múlnak-e napok a végre?!

M: A szőlősbe, honnan a szőlő
belopakodott a házába,
mindig ugyanazon az úton
megy fel és le

Sz: Akkor hát barátai el is kísérik
felteszem

M: Szótlan szüretelnek, és
a boros poharat lassan
fogják, fényét okosan
nézik, néha meggyújtanak
egy újabb gyertyát

Sz: Adni már nem tudok
én neki semmit se'

M: Hasznod azért fellelheted
házában felkeresheted
üres aklait megnézheted
törölhetsz port és
teríthetsz neki vánkost
bora csengése lelkedben
soká ég

B (*felkel, odamegy hozzájuk*):

Iszap. Pusztán hulló mocskok. Nem látván a fényeket és életeket
beszűkült pasas lehet ez ha igaz mit mond, lelke együgyű, a játékot
csak hírből ismeri, s személye kihagyható.

M: Frázis, mit szólsz
az ő íze törékeny
mikor a víz felszíne éppcsak
megfagyni kész, s te
nem érezve semmit sem izgatag
állsz tovább zamatosságaid keresve

B: Savanyú nékem ez a szőlő
s ez a termés konzerválva jó
találkoznod ilyenekkel, mint...
hahahh..., szőlőt bámuló róka
ha csukát fogott

M: Túl látsz; légy vakabb
és hidd meg inkább, van
kilencszögű kör, amit
egy perc és megtalálsz
csak lépted lassítsd

Sz: Kíváncsi vagyok, okfejtésedre
felébred-e

B: Nem történik semmi körülötte

(V belép kintről. Ázott haramiaszerű, tagbaszakadt alak):

V: Fuu! Ez dögledelem!
de jó
hogyan itt vannak
van hová érnem ma
s ez időre megnyugtat. Vándor
vagyok s befogadnak tán

(beljebb jön, M mellé áll).

Az áldóját, de hely! Hej, hej, hejre
egy fehérszínű!

*(jobban megméri a terepet, nemigazán mer tekinteni a többiekre, fejét kissé
lefelé tartja)*

Kezicsókolom kisnagyság

(kis szünet – 4-5 mp – B törli meg)

B: Isten hozott ha már nem is
visz
itt csak csukfogta rókát-mókát
kapsz
beled s fejed itt ki- s le-
hajthatod kabátod levetheted, szelet
széllel
és a távolból idebe nyugtodd arathatod

(V értetlenül áll, majd odamegy az alvó H-hoz, és a közelébe lecsüccsen).

V: A francba, de éhes vagyok
hogy harcolnak az elemek
bent s kint idebe

(csönd – 19 mp)

E *(feláll)*

Nálam van még egy kis rétes
kér?

V: Naná, hapsikám! Egy
ilyen csóka úgy meg tud ám éhezni
hogyan egy egész uradalmat kizabálna.
Nagyon beles vagyok.

E *(járálgat)*:

Hová is tettem?...

(megáll az első kép első kép előtt)

Micsoda kép!!

(ott áll, bámulja) (lassan közelebb lép hozzájuk Sz, B, majd M is. Nézik;

E elmegy egy gyertyáért, visszajön, ókurátusan a képhez tartja):

Egy király palástban
S udvartartása
hm... ki lehet? ...

B: Itt egy másik. Jöjjenek csak.

(átmennek a másik, emellett levő képhez).

Ez egy udvari bolond. Ha jól nézem
Szerepel az előbbin is

Sz: Jól viseli magát

M: Itt a harmadik.

(átmennek emellé)

Nem rossz kép. Egy festő, amint
egy fényképezőgépet rajzol
igazi ötlet
kedvem lelem benne
De nézzük akkor tovább
van-e még...

B: *(befejezi a mondatot)*
...dekoráció a térteknek
illusztráció mint
térelem – kérelem

E: *(a következő kép előtt):*
Ó! Minő borzalom
Fájdalom az arcán
és ajkán mennyi kín
ilyen embert nem láttam én
ha lenne segíteném

Sz: De itt van még egy... nem
nézzék csak...
két másik is. Menjenek!

(odasereglik mind az öt) (kis szünet – 14 mp)

E1: Valami vallási kép lehet
a világ teremtése tán

B1: Dehisz csupán egy
asztalt ábrázol rajta semmivel

M1: Azt hiszem, a szelet
lehet így lefesteni

V1: Szerintem ez egy épülő
ház, nézzék csak, ablakai még
vakok. Jönnek még ide

Sz1: Mit keres itt e sok Napba nyilazó
Gondolom földműves itt? Helyük más.

B2: Játékosok, kik asztalt faragnak
bábok önmaguk ellen
szórakoztatva frisseket

E2: De ez a folyosó itt utat mutat
fénye mindenképp szembeszökellő
máshoz nem fogható

- M2:** Ez egy bejárhatatlan
végtelen, más út
hisz bármerről nézem
csak körbe meg körbe ér
s kezdete az egész
- V2:** Székek valami körökön mi szerepe itt?
Hová mennek a messziből?
- Sz2:** Nézzék csak, arcuk mily formás
ki – mind mennyire más és maga
a ruházat, ha egy is
az eszközök eltérők, és a
szemekben többféle kíván
- E3:** A sok szétágazás.
Már az elején. Gyanús volt nékem.
Várjanak csak...
- B3:** Jó, várunk. Mik ezek az ívek
izgók-mozgók, tán mi is
ráférhetünk
bolondságom oly kevés
- V3:** Pedig a legdöbbenetesebb
hogyan állnak is egyszerre
nemcsak mennek is
merre is
az áldóját maguk tudják
mit akar ez a kicsi
például itt?
- M3:** Meglehet, nem utak ezek, hanem
a régvolt idő mely kéri
az övét, s gyötri meg a ...
a ... várjunk csak ... kit ... kit is hát?
- Sz3:** Némelyik persze hátat fordít
dehát nem is volna világ, ha
minden látható benne

E4: Nem az elemzőkben van a lényeg
valahogy, ki magát mutatja itt
behúz a sok mód egyfelé
egy hideg fekete acélgömbbe
s bárhol is törted fel héját
az út oda elvész
magad hiába is áldozod
sűrű mágnesmezőben sodródsz
szárnyán nemtelen erőknél minden-
nek mentén zuhanva a Pontba összeroskadva
mindahány volt ugyanott
törvények híján gyűlölve a semmit
explodálva és explorálva jutni vissza
a halt perforációk fölé megszületetten
– és pompázol létező, pompázol
kaftánodban, építész uszodát, szakadsz papírként
s vagy érzelem két öreg között
méhcsípés a kézen, egy akkord
mi hazavisz vagy a zománc pattogása
vagy a festő boros kupája
ha mindent tud érzelmetlen
és élővé akar válni
pusztán most

B4: Csak jutalmad várod vén
szubszisztenciád bedicsőülését
hogyan látnák mennyi az út
száz tallérodért a zsebedben ha van
általad levő mit kapsz
dics és igazolás sosem elég
s ha fafejed hő esze szikrákat is szór
elég-e fél falábadra is ha elég?

- M4:** (Sz-hoz):
Nos, nagyuram, emléxel-e már
létél-e újfent valami mást?
- Sz4:** E képé vagyok
lenyűgöz és vonz a lélek mi
megfesti
Egyedül lettem tőle
- V4:** Nézzék csak tovább
(továbbáll az ötödik képhez, ott csípőre teszi a kezét, nem szól; nézi)
- E5:** Amint nézzük egyre távolabb kerülünk
az igaztól, és hamfániálásunk
a létra vízrefektetése
- B5/1:** Hogy lebegő asztalokat érzünk el
azt mit még nem gondoltunk el,
nem is olyan rossz trükk...
- M5:** Túl kritikus vagy, itt a dolgok sokak
kis repedéseken nem tudnak bezuhanni
és nem kifogással kell félned ezektől
a múltbeli tárgyaktól
- B5/2:** Garmada noshát és igazából!
csecse jószág, ménkű nehéz
lehet neked a stelázsit
a lóca mellé rakni dibdáb
ötannyi ripityom
- Sz5:** Elég rossz világ
ha ez az a kor amikor
a tudat erőteljesen háttérbe vonul
- E6:** Persze, meglehet
egy asztal csak mit ábrázol

M6: Hogy élveztem vele keselyűk szárnyalását
reszkető rémarccá fogyott laposságát
ha ködpaláستtal leptem be
égi könnyek után
hogy
nem
halk
feszes
sima
hideg nem
képpé vált, nem Isten oszlópa
s nem kapuőre
házaja a vadon otthona
a vadak temploma és kapuja
s állítsd akár lapjával is ha le
macskaravaszszággal beugrik minden
ablakon
beleszimatol örök esők erdejébe
tarkabundás ragadozók közt
bűnös egészségesen, tarkán, szépségesen
kéjvágyó pofával
boldog-gúnyosan, boldog pokolin
asztalunk, ez-e tán?

B6: Itt aztán jól megtalálták – megtaláltak
(pöpec egy munka volt)
a nyilazók útját cicavirág
s asztalát egy éjjeli éjjeliben
mentén, régi okítási vájatoknak ignoráljuk
a festője ász-e vagy filkó?

Sz6: Ahányan vagyunk
és ha valaki bennünket lát
azt látja-e, amit mi vagy egészen mást
hogyan képzeltek vagyunk-e, avagy valósak csupán?

V: *(M6 közepén érkezett a hatodik képhez, obskúrus-figyelemmel nézi, most közbevág):*

Gyűjjenek csak! Egy üres keret!

(a többiek oda H kivételével megint)

E: Éppoly mint a többi megengedem
belül üres

B: Biztos itt fogyott el kódexmásoló barátunk
festéke mementóul hagyva itt
bár meglehet jobb dolga is lett
enni ment tán

(E-höz):

Apropos, professzorom, hol az a jó lépesmézes
béles-rétes, ha nem-igen rémes édes és éhes?

(E átadja a gyertyát Sz-nak) (odamegy a szatyrához, benne kotorász)

E: Az előbb még megvolt.

B: Bizisten megvolt neki. Még az előbb. Akkor volt
meg neki.

E: Mondom. Ne hülyéskedjen már.

(továbbkeres)

Ha mondom.

(leteszi a táskát, a zsebeiben kutat, közben a többiek szétülnek, Sz a gyertyát visszateszi pontosan oda ahonnan E felvette korábban)

Hát... hát... hát...

Sz: Én épp hozattattam
rakatnyi ropogóst
fog alatt vidáman pattogóst
pont' vendégeket vártunk
a táskámba is tettem pár
zacskóval, ha igaz

(feláll, s drága táskájából elővesz pár zacskót, kirakja őket egy asztalra, ő maga nem vesz el egyet sem, leül, a többiek elvesznek 1-1 csomagocskát, elkezdenek enni, csak H alszik tovább. Sz ezalatt odamegy az üres kerethez,

14 mp-ig nézi, majd odamegy az első képhez, 6 mp-ig nézi, majd úgy ül le, hogy látszik, mégegyszer az üres keret felé fordítja arcát. Evészörejek.

Kb. 80 mp múlva H megmozdul, és lassan felül az ágyban.)

H: Igen.

B: (evés közben)

Áé, dehogy! ...

(szünet, mindenki eszik, kivéve H-t és Sz-t)

H: Jóóó étvágyat.

B: Kösz, nem hagytuk a viharban.

V: Kér.

(M feláll, odamegy az asztalhoz, leveszi az asztalon maradt utolsó zacskót – tehát 5 volt –, és odaviszi H-nak, nem szólnak). (M visszaül, ekkor már H is eszik).

(Amikor H elkezd enni, B megszólal).

B: Ropogós.

(Sz-t továbbra sem kínálja meg senki)

M: Isteni.

(Evések: E: jól megnéz minden egyes darabot

B: habzsol

V: tele marokkal, darabosan, az ujjával fölülről lefelé eteti be száját

M: álmodozóan, kezében a roppancsok mintha pillangók lennének

H: immel ámmal, kicsit grimaszolva)

(Sz ezalatt próbál kényelmesen elférni a keskeny falócán. Hátrakönyököl, hátradúl, egykedvűen nézi hol a többieket, hol a képeket, hol cipőjét; ezalatt kívülről mennydörgés hallható olykor. Evés kb. 1 – 1, 2 perc.)

E: Mondja ... kedves Holtpontúr ... ezek... a... képek... vagyishát ezek a... szóval mindig is itt voltak

H: Mindegyiket a helyzet szüli
keletkeznek s meghívják
távoli helyeket
(11 mp csönd)

E: Az utolsó előtti képben
vett e valami érdekest
mert
míg ön aludt...

H: Nem aludtam. Csak pihentem nem
úgy, mint ezek itt

*(körbemutat kis ívben. Nem lehet tudni, hogy a nézőkre, a színpadon levőkre,
avagy pedig a festményekre mutatott)*

H: Észrevette, hogy mozognak?
persze a helyet homály
s elemek harcolnak
ami a nézést nehézzé
Viszont a hívás nem andalító
maguk tán tetszői mindnek
láttam magam is.

E: Azt érzem, nem először vagyok itt

H: És soxor jössz még
persze ha kedved van csupán
derű taraja
s a kép persze mely rád üt leginkább
most még nem ezt mondja el

E: És rád, de melyik
nem hiszem

M: Meg örök ítelek ha
szép leszel s foganó
addig tán magaddá tenned
e bús képet vesződség nem kevés
s díja tán a semmi lesz

B: Balga beszéd? Mi köze ehhez a képnek?

M: Mi különbség van egy kép között? Amazt például ott, ne feledd,
nézd csak meg szemöldökvonását, tán rád üt.

(B fölkel: s odamegy az udvari bolondot ábrázoló képhez, erősen nézi).

B: Csakugyan
engemnemző fiam lesz tán

E: Be kell ismerni az engem
ábrázoló kép sem igen
idegen tőlem
látni- szeretni kívánom ki megfestette

M: *(odalép a festőt ábrázoló képhez):*
E festmény én vagyok.
(5 mp csönd)

V: Mifélekről itt össze nem fecsegnek
kint vihar – azt hiszem, van –
de itt benn sem vagyok, engem hagyjanak
ki ebből

M: Kár, pedig nagy dolog várt volna önre
is

Sz: Ezexerint... ha jól értem... kisasszony...
nekem már csak egy dolog maradt itt
ez viszont érdektelen, hisz
hulló pályáktól eltérőnek nem mutatkozik semmiben
azt nem tudom, álljunk-e
vagy ellenkezőleg

M: Ezt Önnek birtokolnia kell

Sz: Van palástom, s felveszem

B: Monarcha lesz-e jóúram?

Sz: Átöltözz szaporán

(B fölkel. Össze-vissza jár. Kiderül, a malomban sok ruha szerteszét. Amint elkezd a legidétlenebbül össze nem illő darabokat kiválogatni, E is elkezd keresgélgni. Amikor jó sokat szétválogattak, a csinos nő elveszi tőlük a legszebb, legúrabb öltözeteket, s szótlán átnyújtja Sz-nek. A két másik férfi arcán esemény, H és V tétlenül ül. M a felálló Sz-ra fölsegíti a lebernyeget, majd lassacskán a másik kettő is beöltözik. B hasonlít egy udvari bohócra, E viszont H-ra).

V: És most.

**Sz: Míg a vihar elül vagy aztán
megcsináljuk A képet
ebben leszünk a külsők idebenn
hát jól ügyeljete hisz
szelek taposnak el szétszednek
s homokvárként szűnik meg miről azt hitted élted őre
Az első s feledned nem szabad soha
hogyan szelek szárnyának szertelen léssel kitéve
s távol a többitől forgó egymagad
csak állsz egymagad dacolva
alattad föld jobbra szél balra víz
és neved tűző bár tömeges
bennsőd emészti külső harcokat
s bár csatlózt fogadnál magad is
hogyan elmennél messzire – de ily gyenge sose légy –
türelemmel várj. A te hited ez.
Enélkül csak feledsz s értelme életednek
érni nem fog be soha
te várj
Egyszer, eljön majd valaki és szélcsapó karjaiddal megharcol
mert mást azt hiszed nem tehet
megfordulsz, mert megfordult végre hogy ki jött megfordult nálad.
Ez lesz a te Szereped, s nem sok
hisz csak egy feladat mely neked ad pusztán értelmet
kínod léssen míg el nem jön s tán aztán is
sejtelve annak ez mily kevés
szomorító egymagad felvidítani ez se
fogja magát hogy közben időd megleled
üres széllovasokat fújni el
Egyszer én mit nyújthatok
hogyan néma enyhet s írt ha hozzám így ha elérkezel?
De addig is
Mindent tudnod kell.**

E: Most megszületni hogy fogok
hosszom mennyi lesz és csörgök-e tán
ha jó nem leszek vigasztalni
langyos tejet adni marpolyával nekem ki ad?
megannyi védelem most idebe
s kint a sok rikoltozás
védőm a honnan lesz csupán?

M: Ne félj én itt vagyok
jöjj közelebb lásd megcsókollak
vedd le hacukád
egész izzadt vagy
nem látod?
kis bohóm pihenj meg kis hős

E: Engem nem e vihar űzött
engem az úr korbácsa sért
harcolnak ellenem a
törvények

M: Kifárasztani őket pár óra múlva fogod

E: Nem ismerem őket. Segítesz? Megint?

M: A tejet nem iszod meg, az orcsátát
hát fújd már ki magad
küle
ölemnek is véd
az úrszél itt, ha karom nem szorítod ennyire
el nem ér

E: Víz egyre mindenütt
és én csak izzok
a gerenda hígjain betör az ár
jöhetnek akárha lovasok is
szelek ormán, felhők peremén hahogy eloltsatok

M: Széllovasokra itt szükség nem lesz
harapj még egy falást
lázálom az egész holnapra feleded

E: Az űr szelét meg nem fogom
s mily kín mert híja lelkemben kelés
és bárha önmagam ellentettje lehetnék
az űrszelet meghágó észtelen lovas!

M: Űrszéllovas lenni ne kívánj
hát nem több-e a titok egy kacaj
mely ér?

E: Ketten, te és én, hiszem, elegek vagyunk

B: Egy űrszéllovassal szemben?
ki nem állhatom hogy ki nem állsz
állandójan csak kiabálsz s
kiáltasz rikoltón kíncsaparó fel-el- s széthadaró szélt hadaró kikapást
kapisgálsz már? nem? pedig könnyű te e-gyügyű képzeled a kint ki bírja
a másikat s kibírod-e ezt nyavalyás csak nyámkolódj

M: Szavát ne figyeld
huzatos

B: Persze birtokolnod mindent
erre van huzatod
ő a dicső öröklet mi ördögös
tudásszomj menni ameddig lehet és mégegyet lépni
fajankó
az ellen tenni mi beléd íratott
bigottéria ez is és oltalmazód nagysága lelkétől áll büntetésed pogány
elmélkedéseid okán ha megkapod

E: Láttam a többieket elpusztulni
a terepen sok űrszéllovas állt

M: Kicsim meséd csak felizgat gyere
az ágy vetve vár

E: Most hagyj. Utam kérdezte
hát ismerni jogában áll

H: Meg ne nevezd
tevékeny
is ha vagy kitérnél A pontból

E: Hát fölfedem

Sz: A fejekben kezekben és a lelkületben
volt sok fájdalom rítt kit elért a borzalmas áfium, hogy az úrszéllovasok
szertelen pusztítják népünk így és úgy
oltalmazni őt hogy tudjam
húzottam a partokra északon is
malmokat malmokat kicsit is nagyot is
ornamenssel avagy nélküle
díszes hajlattel vagy sokkal
ám veszgeteg
a véderőd szétmált mit leirhat sok hasonulat

B: S hiába hám pajtikám
lásd az én fővegem mennyivel többet ér
föl se veheted
csak ha a földön lenne

M: Gúnyolódnod
törpike
ha láttad volna az úrszéllovasokat
ma nem vagy ki így beszél

B: De ha elmondanád dicső májfa
ábrázatjuk a kutyafejű tatáré-e tán
vagy szerszámjuk-e oly borzalmatos?
Ó, dehát te itt vagy kellemesem!

Sz: Mi korszak rányköszönt villámcsapás a hangyabolyba
minden mást felkapó eme ördögi csók
ahogy végtelen védtelen ért a végeken végleteket
a másvilág a nemvilág
mely nemek közt a lelkeket eggyé hasítja

- M:** Addig aludtál s az újnak
érzete ama reggelen ért midőn mogyorós aludttejed majszolád
mint mindeneg
a futár szakítva vágván érkezett
s híre más volt, mint szokott
- Sz:** A Végek harca jött el
hol elesett legott ezerszám jó katonám
- B:** Fura-mura ura lettél helyzeteknek
először ott hogy ne utasíts
hanemhogya utat mutass
és előállt-e az óriás hogy
kis zöldikéinek szorgos kis munkásainak és mint mindig ne csak
katonáinak de herepapjainak is óriásit mutasson?
de – bolondokat beszélek, hagyjuk is
a helyzetnek helye megvan már
és kisebb helyei is azt hiszem
- M (E-felé fordulva):**
De milyenek is voltak ezek
az ürszéllovasok a dolgot te ismered ugye?
(7 mp szünet)
- E:** Szörnyeknek nem nevezném testük
magasságuk vagy hat láb
eggyel-kettővel több, mint mienké
lábuk törzsük az emberé de kezükön az ujj eggyel több hírül azt hozták
testük diszes fekete páncélba bujtatott ám
mi legfőbb az arcuk
rettenet pusztá golyó semmi más
fénylő fekete fémballon diaméterben egy láb ha meghiszem
Szavuk egy sem csak tett
ha erkölcsök nem barázdálják és
(Sz-felé fordul)
belül a perforált lélek ki-
beáramlik
elméjükbe'

szélcsend
cseng bongó e nekünk foghatatlan ricsaj
egysége ami felette áll a megtudásnak és tudásnak
hahogy ott van mindenben azonnal az
mi ott a játék
a véletlen és a szenvedély kétmaga
pályáján a már önirányított perforáló születés
és ha megnevezed tán egyedi életük
mily nehéz
felfogni a számoknak viszonyoknak és okoknak
sziporkázó káoszát
szivárványok kavalkádjaként
csak továbbgördül csak továbbgördül
és csak továbbgördül és gördül
a külső koordinátarendszer fogódzóid
elmozdulnak lassan
megöregszel
a szélben.
Gondoltam leírom lefestem néked ezer képbe
az ok világában mi van
hogyan mág hozzád érek
gesztenyéim ki ne hűljenek
és a kinti lámpást még le ne oltsd
ha így hozzád érek
azt kérdezd a vasgolyóban mi van
de már alszik mindenki
elfeledi az igazi kérdést
ha hallanám legalább csak azt mitől folyamat a gondolkodás a piros
miért sötétebb a sárgánál az energia mitől van s mitől a heterogenitás
de kérdéseitek csak átfoghatók
válaszaitok megadhatók azonmód
számolásaitok kivonhatók mind
számadásaitokkal számolni felesleges

H: Kinek beszélsz hát?
hallottál már hullát?

E: magamnak is üzeteg
belül
eme ballonban
átlyuggattalan
pedig ti láthatnátok szerveitek mérő
gúnnyal is akár-hogy milyen az érzéketlen...

*(olyan kacajjal nevet fel, amely kezdetben kitörő örömet, jókedvet,
határtalan pompát és fenséges kedvet tükröz, majd a nevetés szépen
átmegy hátborzongató félelmetes gyűlöletkacajjá)*

teremtő szarás

H és V egyszerre:

Az jó

Sz: Uraságod ha szavába nem vágok
gondolatmenetét otffelejtette miben az ok világa lenne

E: Kívülről átvihetetlen mozgások
önmagukat soha át nem lépik
ráncot nem húznak
s ha leírod:

a szagot színnel

Sz: Közölje már mindannyian tudni akarjuk
a fejükben mi van
mi lehet ha nem anyagi

E: Amit mi kopásnak tartunk
ha Platón szavait jól veszem
ott meg nem jelenik
elméjükben ahol azonnali és maradéktalan
a két várúr
előbbi futára a véletlen utóbbié a szenvedély
s mozgástérnek mit mi elgondolunk
kettejük sherwoodi erdeje
a vadpofájú szabadság és a lebegő számosság, azonosság érték és
erő terepén

Sz: És ellátásuk energiájuknak
kicsavározható és mondható-
e ha rezzenetlenek mint a képletek
és miképp volna ez erdeje a szenvedélynek
összevetni nem tudom

E: Hogy szerelmes a nyolc a zöldbe
ferdén folyva ha a véletlen be nem tarol
vagyok ma egymagam
S ha majd érti a hallgató
s karját kinyújtja csak úgy felesleges'
akkor érted csak nagyúr
az érték nélküli érték melyik erdőből szaladt
hahogy a véletlen szenvedélye mi

Sz: Noshát úgy legyen bár azt vélem
nincs is szükség az érzésre
a tetszés elszáll jelenlétük nyomás

V: Már engedtessek meg, nos legyen: „hahogy”
közbeszólok engem földibb gond piszkurál
útjukat miért erre vették
otthon nekik mé' nem jó?

M: Otthon már ezer éve állt
a vészt hogy odázná el ha meglehet
tudása annak mit ismerniök nem lehetett
a vigalom

E: Rájuk tört mi megmondva volt akkor is
(nálunk halál a neve
ez
bennük a kérdés mi cél éltető...
[M-ra néz]
raktárunk
[újra a többiek felé]
fogyására)

hogyan vannak-e módok, a világ zárt-e
és vannak megismerhetetlenségek is
nem tudom

B: Igyhátképp...

(ugrik egyet oldalt)

kialakult a Révén!

B: A kiknek révén a kiknek révén

akik szörnyek táncolva

a parton a parton

hahaha

(nevet gúnyosan)

így hát megtudom

van túlsó part s köztes az én

magamba bukik

igyhátképp

és hát csak sétálsz fiú sétálsz egymagad

a kies esti utcán a kék fényben

talpad fénylik esős kövezeten

az úr hisz ha jól mondja

ez is meglehet

megengedem

neked

ma

a

gondod

azt hiszik

mindössze a lépték

mérték lépte sete-bota

csukló mozgással bábicskol a partra

és érinti meg a világító fejű varázsló kezét

mosolya

Őt keresték. Ő mondja ki a véget keze ítélet
a másik tán mágus vagy táltos
ismeretlen tett a gyertyagyújtás
nálunk hát magyaráznod meg jó lesz
Eljöttetek hozzánk hogy megnézzetek minket
már rég vártunk

(a közönség felé lép, kifejezetten hozzájuk kezd el szólni)

benneteket kik nem is tudjátok annyira
nemcsak ezért vagytok itt
tánc s más zavarba nem áhít
inkább érzitek

(a többiek felé fordul)

a bajra a báj ha old hálót mi vagyunk
hát gondtok megoldani zavarba nem hoz
veselkedjünk nekik össze hadd láták
a perspektíva mozgása mily
jajotokra reggeli ír
Furcsa furcsa furcsa
furcsa két alak volt ez meg az
járta hogy van mit nem tudnak
s mi bűn megbocsátani csak
legyintve lehet
vannak dolgokhoz mikhez nem értenek
igen
nagy becsben hát nem álltak
megkeresni gondolták őket most
jó lesz alakmások partján
„Betegek vagyunk amiről tudunk miénk minden
vagy a sorsunk nem egészséges
frász töri hullámtalan életünk
lassan-lassan széthalunk

Nagy úr a hiány négy kereke
S felkarolna bennünket a
titok, a vicc, köszönések s hazudozás
nemlétező magva létezésünknek”
epekedtek s acélballon fejük
forrón izzott az utolsó vágytól
hogyan megmenekülne
„Be hol keressük e négy
hercegnőt várunk hol lehet
a távolságot mire mérik végre
megszoknunk lett volna jó...”
Azon a tulsó parton lesz
majd egy ki a választ megadta majd
s írja „a távolságot
mint üveggolyót megkapod”
hát jól nézd meg
utadra elkísér kezében is elfér
éterúton fut át fel is foghatod
kezéd ha kinyújtod
feltárul az a világ
hol bolond s buta a
beteg bérlő
ember

E: És hát milyenek ezek az azt mondod
„emberek” egy mozdulattal kimutatni ha lehet

*(B felmászik egy szekrény tetejére, ott hódító pózba áll, nem szól egy szót sem
– 11 mp-ig így marad, ekkor:)*

M: Elhallgass! Helyedről legyere!
(B lazít egy kicsit tartásán, de marad)

M: Gyarló lassú kopó lények
a költők bolygójának lakói
tudásuk is csak részleges pengő
érc vagy cimbalom

(B leül a szekrény tetején, lábát lógázza)

hol állandó a harc a kicsiért
nem tudom nem tudom
törexenek s porba sújttatnak

E: Eszem elmaradt ha e poloskákhoz érek!
A mindenségben nekem dolgom velük mi lehet?
Én tudok mindent
mindenferre mi mind ilyenek vagyunk
vagy azt tanuljam-é tőlük el kínkeservvel
hogyan kínszervekkel szerezzek tudomást?
erre volnék elrendelve dehát mi
végre már

M: A hullámokat. A hullámokat. A hullámokat. A hullámokat, hullámokat
és hullámokat... hullámok... hullám... hullá... hull... hu...

E: Dehát mit is beszélsz!!
magamról mondjak-e le
akarhatod?

M+B+V: Ennél a helyzet is nehezebb
azt kell megkapnod az embertől
mi számára a legékezebb s
ha néked ajándékozza szép szerével
a második sorsot egy jobb cipőt megkapod.

(B az „egy jobb cipőt” kifejezést erővel kiáltja, különben mindhárman halkak)

E: Örület vagy döbbenet
Világukat hol keressem hol lakik e kagylófaj?

M: Kilit rendszerének harmadik bolygója
hol most az évjárat
Könnyű ha sietsz

E: E bűvárkodás undorral tölt el

B: Ki szép akar lenni annak
szenvednie kell, s
a szenvedés szép dolog

E: Ez hát az ára a második után
az első

V: Jó utat
ti mentek s én maradok
így távoznak
egymástól

M: *(Sz felé)*
Nos, jóuram mit teszesz?

Sz: *(székével hátradűl, kicsit hintázik, a kezeit a tarkója mögött összekulcsolja, 9 mp így)*
A helyzet így mi még nem volt
soha
futnunk meg nem szabad
ezért *(némi tusa után)* elrendelem erejüket
hogyan lekötendő mint mikor a
pók a légynek cselt fon
húzzunk fel a végeken jó malmokat
szabódjanak mit tesznek s addig
mi is sütünk ki egynémely dolgokat

B: *(Leugrik a szekrény tetejéről, Sz felé)*
Mit sütsz hős szűcsincér? Tán hús sört
süt-e hön e főpincér?

E: És az ürszéllovasok csak fergeteg és fergeteg
mögöttük minden pusztán s rom
megtudnunk végre volna jó
a hosszú távot átfúrva otthonu
n
kban mivégre vannak
s ha jól hiszem
(M felé) (ezalatt B leül M mellé egy székre)
történt hogy egy kislány
kapált
a réteken és tett vett mint szokott ...

V: *(feláll, és odamegy B mögé) (B-hoz):*
Állj csak fel jó cimbora helyed
átveszem
(B feláll, leül V helyére)
úgy, kishagysád ...
(V leül M mellé, közel hozzá, és bizalmaskodóan átöleli félvállát)
... és arra járt egy vándor
egy kedves alacsony izmos vándor
nem szolgája senkinek
nála hatalmas fütyköse jó társa
mely cserbe' nem hagyja soha
csak a vak nem szemtanúja
a minden ez
kezedbe veheted éltet ád s örömet
belőled el nem vesz csak hozzád tesz
célod eléred ha magadhoz veszed
és kiteljesülsz bent válsz ki eggyévált kétmagad

M: A dolog érdekelt de csak ha
nagy, s erő
döngető megdönthetetlen trankvilis támaszom
hahogy mértéke a maradéktalan
s vágyat mit támaszt ez
mégegyszer
mégegyszer
mégegyszer
és csak még még! még egyszer!!
(kicsit kifulladtabban, kicsit lihegősen)
vagy még kétszer
és ... ezerszer
vagy még?!

V: Nem vagyok
a vágy vagyok mely elemésztett

és odavagyok

érted

oda vagyok

érted?

hát lecsonkolódtam és váltam azzá

mit csak szeretnék

Szeretnék forradalom lenni a testedben (2 mp)

pormámban s csillagos éjben (1 mp)

száguldani szakrális szagba

szád szótlán színes szegletében:

Látvalátni, hogy fogadj magadba

Forradalom akarok lenni (3 mp)

mohósító mámorral marni

titkos bőröd ízes várását

és érezni óvó fogaid

várvavárt vibráló varázsát

Lenni; (2 mp) a beteljesítő forma

új rendezetlenségbomlasztó

eggyévált-szerelmes harapás

étvágyat gerjesztő – lohasztó

márványmézszerű életadás.

Kígyóként tekerődzünk, (2 mp) árja

végtagoknak ráng kusza ívvel (1 mp)

és a férfikenyér leönti

vad seregét lüktető hévvel

ki tudja már ki miből nőtt ki.

(6 mp)

Orcáddal Te is, szemérmetes

kis és nagy ajkaiddal rámnyílsz

Más is (1 mp) ki mint pörnye szállt a

széllel (1 mp) adta föl magát: norma (1,5 mp)

szerűen senkinek volt valaki.

Ott ajkálódzom én nyelveteg- (1 mp)
érezve megadás győzelmét
demokráciaszagú furcsa
teremtés megsemmisítendő
végtelenségízű mélységét.

Konok kettős maró futama
sellődzik be (2 mp) vibrálva kígyó
e pólusfordulat (3 mp) metszőség (3 mp)
forró parázslövellés alul (2 mp)
óva várás nyakadban s kétség.

Tegnap csak az adott volt (3 mp) vetted
alulról szavazott seregek
mozdulatlan nagyságod mozgó
viszonyba húzó falánc ro-
hamát (2 mp) megadott – terpeszkedve.

Á egyenlő ával (1 mp) a Szép–nő
mi adott, mi nem tételező
(lobba fel intellektuális
szükségkénytelen harcszerűség!)
pusztuljon lüktetverepesztőn.

SZAkitva VÁgtázik VERSEnyez-
ve gyomornedvek elemésztő
pajzshadával kígyóseregem
mámorlohasztó bélüregek
kijózanító fél tereken

osztják szét megmaradt csapatát
szív, lélek, s idegek agyfalán
hálózva végeláthatatlan
dús enzimútjait mozgásnak
van der Waals kűtőerőkön át.

Magam is animalculusként
hasítok éles merőn mozgó
ellenhadak rhapszódoszaként
érve előbb világteremtés
frissléteztető csarnokába (3 mp)

hol azonban a vágyó előny (3 mp)
győzőttként írta beléd magát (2 mp)
látni, evolúciót (2 mp) senyveszt (3 mp)
s sárgán sivárra sarjadt saját
önnön önmegadott önmagad.
(6 mp)

Kifordulunk – ismétvilág néz
most a most bennünk és itt az itt
te tudod (1 mp) én nem (1 mp) most én vágyok (1 mp)
te akarod (1 mp) én várok (1 mp) az lesz (1 mp)
minketújító forradalom.

Színes szavaink szétrepesztik
szennyé szaporított sejtjeik
primitív életbesiklását
és juttattam magam magunkká-
tornyosuló új valósággá.

Szád szétszakítva szüld meg szörnyű
szüleményét sziszegő szóknak:
a nyelv élet s társa a maga
akaratvilágból válva ki
emberi méltóság, s új . a . ha .

Ki mohó voltál, s faltál kígyót
csupaférfi sellőembert be
ölelve magambasüppedek
 hogy súgva súgjam
(*finom hangszínnel*) szeretnék
 forr a dalom
 lenni
 a
 lelkedben

(11 mp)

(*E nevetni kezd –! –, nevetése kezdetben
gúnyos, majd átmegy életteli egészséges kacajba, később kezd
kissé kényszeredetté válni, legvégül pedig borzadálykeltő fekete
hatalomnevetéssé alakul; ez az egész pontosan 22 mp*)

E: ... de hányat?

hányan? s hányat?

fri tájmz fri tájmz fri tájmz

 Hárman (*Hár – man*)

(*M felé fordulva!*)

A szemed nézem, e távoli talányt
Magát a fényt, e különös világot
s fázom

Sors akarata lehetett nem tudom
Menekülök és közelitek Hozzád
merészen

Röpül a gondolat, a Hamar s a vágy
Ellentétes erők között élünk mi
egy ideig

Idősíktolódás adja a Szépet
Kilencvenkétezer éve várok Rád
örökké.

Ráhagyatkozás a dolgokra érint
Futva jut távolra minden okozat
bennem

S ha igaz akarok maradni Érted
Nem tehetem, hogy akarjak, akarjam
a mindent

Szolgályné az isten mögött az Ember
Az álom nélkül ébredek magam (ra)
egyedül

Egzisztenciális vonás lett az érzelem
Az időben élve Szellem az ember
nem lehet.

Szeretet, szerelem, közösségformák
Az ember veszti nemeslelkűségét
szűkülve

Örjítően égít erkölcsökön túl
Ellentétben mit mondtam, monogámnak
lenni

Hol anyag van, totalitás ne legyen
Megbukik itt a keresztény szeretet,
nem lehet!

Hármat e saját világ nem fogad be
S kívül rekedtél, halott mosollyal
integethecc

Látomások gyötörnek leerővel
Vizionál csúf képekben a hitvány
képzelet

Egy szigetet lát állandóan agyam
Hol Te, ő s én vagyunk megosztva – élve
birtokolva

Azt számolgatjuk ott egyre seb – e(ő)s – en
Egyik öngyilkos lesz, aposztrofáljuk
a semmit.

E földdarab is alig bír bennünket
Pedig végtelen, hisz a fantázia
szülte őt

Fenyegetőzünk suicidásunkkal
Létünkben hisszük az Istent marokkal
a Sátánba

S mikor megérkezik a kalózhajó
Három akasztott embert simogatsz szél
végre

Hallgatja a nemvágott kötél lelünk
Most, (1 mp) nessssztelen (1 mp) sodródik melléje is
a Halál.

Pedig nem így lesz! S e hit is oly csonka
Egészség-telen, életgyűlölt szellem-
lélek – vagyok-

Ami a valóság – képezem. Szegény
EDDIG voltam a mindig-mindig győztes
-kereszteslovag-

Lelkem örökvoltúságában érzem
A csillagéxer kozmikus Egy-létem
-mindenkiben-

Dübörögve ki feszít föl belőlem?
Ím, én volnék-e magas-magambani
-daimón-?

Csúf botránytáncot járt az élet rajtam
Vártalak, behozod-e a gyereket
a cellába

Verten vártalak végtelen vértelen
S ajkammal százszor leírtam a neved
némán

Egyre megfogytakozottabban jöttél
S beszéltél hókat, hideg fákat, telet
kihígítottra-töltötten

Mikor utoljára jöttél, megfogtad
A kilincset, és érintésed helyét
e megfoghatatlant
e mámort
e csodát
e pompát
e varázst
örzöm
én

de
ugye jó
volt baszni mással
a megérinthezővel, a normálissal
a széppel, a megnyerővel, bárkivel, csak... mással (6 mp)
Aztán megszűnt az Idő
megszűnt a Rend
eltűnt az Azért
eltűnt a Miért

felszívódott a Látás

felszívódott a Más

nem maradt más, csak a Szét

Meg össze Folyás

(6 mp)

De új rend alakult, és a topcsik kiengedtek

Lassan-lassan felsejlett egy akaróbb akarat

írtam Néked fokozatosan

egy-egy lapot hogy

élek

én

Otthon ezer magány, a tétova lépés, talány

Vár az elhagyott kilencvenkétezerhuszon év

és lassan döbbenve álltál fel

a gyerekekkel

vele

ott

Itt, az elmegyógyiban is víziók törnek rám,

Hogy az Ugyanaz több lesz mint a volt-e mlékezet

s távoli talány, különös világ

soha többé nincs

nekem

itt

Csókolom paprikajancsit, s kötőt teszek rá, hü

S bercent an ész, na, de ireg, kiforcsant a lábam

de leheletfeszítésemmel

suttogom Feléd

szeret

lek

(11 mp)

M: (E felé)

Elhagyott az Isten
elhagyott a még
magát megadó
meredten hulló
zuhanó röptű mélyrepülés
az ismert kábulatbasüllyedés
hosszan tartott, túl, túl
hosszan tartott e végzetem.

Felgyőzött akaratlan a vágy, tiporva az összes észverés
lomha, sűrű hatalmak jöttek át – meg – át az éj – jel
s meglátogattak furcsa-furcsa tipegésükkel
az elhagyott szentek

A lét, itt, természetem megnyilvánulása
Néked e természet a lét alkalma csupán
S mikor a létezővé vált határ megjelent
A Kettő lett halálos dilemmád.

Elhagytam magam?
elhagyott a már?
a tágítva tételezés
a túlmegismerő testesülés?
átérint a lehetőségvilág
e felerősítő szűk(ülve)levés?
apostroflétü vagyok vagy hatalom:

Te-más

Isten, elhagytam Magam?
Isten (4 mp) Magam
az elhagyott szentek
a kettő lett halálos dilemmád.

(6 mp) (V-ről nem tudni E, avagy M felé beszél-e):

V: A nevét mondom –
Az érv nem fogan

háttatfordítok mahahagamnak

érted sírok, a halottnak

(gúnyos hangnemben):

„az éjként repülj

máshová kerülj

lépted mögé ne nézz, ha fogy

szaladj el ha kevés a sok”

(elkomorult hangszínnel, feláll):

Nem babér neked.

Másoktól ne vedd

nincs hely kezed hogy hová tedd

sebb(e)ől homokóra pereg

Lassan véged már.

Vedd a koffered

nézz körül még alaposan

ne vess, a holnap így lehet

(4 mp)

zászlók a zsebben

gyűrű a fejben

emlék, mely varrodát tépi

poros tested nincs ki kéri

fényévek múlnak

szeretettelen

lassan elvész mi volt a hitt

ki integessen, már rég nincs

vond ki a pengédet

vágj át hol szakad

nem bánkódik senki érted

bent vagy kint élsz-e nem kérted

némán utazom
s képedet feledem
a Földön végig arctalan
tejutak felé parttalan
(8 mp)

M: (V felé) Magam vagyok azt hittem
a fény s pompa mi rám tapadt
a por, hogy bé vagyok
nem igaz
Üres skizofré mák ügyes meze
megragadó megragadás megragad
hogy a képzeted lennél
nem igaz
félszeműek vak királyaként
mert vaskovácsnak gondolnak
hogy igaz
vagy
nem igaz

Mértékvesztett és tartalom nélküli
minden mit mondtál
s egyre – megyek – tévedek
bevallom, igaz
csalás és báljós hívás
mely közbeszólni tudott csak
belül a szükségnek
bevallom, igaz
ki téved a lényegnél
és hazug a másság előtt
valahol megfogják
bevallom, igaz

S magam vagyok azt hittem
üres skizofrémák ügyes meze
félszeműek vak királyaként
mértékvesztett és tartalom nélküli
csalás báljós hívás
ki téved a lényegnél

(3 mp, közben V, mintegy megsemmisülve leül egy alkalmatosságra előtte)

E: Csaló tévedés volt gondolni, kell a Hiány
s lelkünk tulajdonsága, hogy expassionál,
hogy élünk BELE valamibe
s feltöltenünk viszonyt nem szabad
nem tudom.

Ok teremtő és teremtettség megbicsaklik,
megfordul csúful ki lett a műveleti lény,
s nem találom a rést – hol lehet
megszakítani e káoszom,
nem tudom.

A másik általi e különös magányom,
hol kétségessé válik ki az úr, s ki szolgál,
a titok kondicionál-e
vagy csak a kiterjedés látszat,
nem tudom.

(7 mp) (feláll, elkezd járogatni)

bár... bár...

(úgy beszél, hogy nem dönthető el egyértelműen kihez szól, szól-e, külsőknek egyáltalán)

bár
sikerre boncoltad szét millió képzetedet
mögötted maradt ganz valóság
elmaradt a tartózkodás ideiglenessége
megszűnt, hogy nincs helyedre halál.

Ittfogott az ezer látványszokta -
számtalan részegült meg látomás
s léteztetésbe burkolva hoztad
a hétszervárvavárt várományt.

Minek élj még ismeretem? Mindigmás
szerencsére nemvoltsoha kudarcod
akkorgyőzelmek unalma kicsinál
lassan papírba hajtod unott arcod.

Ma megfogom a kezed, lásd itt vagyok,
az utolsó Pillantás ez, az egymásrapillanat,
darabka pengő érc, s cimbalom, ezt adom,
s nem bukik fel az árból sem ő, sem tenmagad
(V azonnal sóhajt egyet)

V: Hamu, hamu... hamu és gyémánt
(2 mp)

Holtan él és messze	JÁR	
Lopva tekint és futva	MÁR	
Megannyi	KÉPZETED	súgom fülembe:
Elakadva	A MERSZBEN <i>(1 mp)</i>	a félő gondolat
Magamra múlok <i>(1 mp)</i>	SZEMBEN	
Fájón szakít szét	LÉTED: <i>(1 mp)</i>	
Elértéktelenedik	A TAPASZTALAT	alig látott mosolya <i>(1 mp)</i>
A tegnapi	HOL VOLTÁL <i>(1 mp)</i>	megszűnik hirtelen
Lezárt rámrobbanás	JELEKÉNT	
Leállóan fülledek	MAGAMNAK	
S tornácán híg velőknek	SZÉTVÁLOK	kívüljárva
Az eresztett valók ürességét	SEMMISEN,	az ittlét mozdulatát

Nagyságok nélküli egységek	BANÁLIS	
Bábuit nézem el	KEZDETKÉNT (1 mp)	
S a súlynak átvihetetlenjére	GONDOLVA	rakom át
Kapcsolatát téve	AZ ÁTVIHETŐRE (1 mp)	idejét látottan
Ízeket tervezek	ÖSSZEFOLYVA (1 mp)	
Betegén szatirizálva	A KÉPEKET	
S fordított látószögbe	HALMOZOM (1 mp)	megérinhetetlen
Képzeted (1 mp) szertefoszló árnyát (1 mp)	PÓLUSMETSZETÉT (1 mp)	
A semmiben a sok is	MEGANNYI	
Bolondos népek archadát	VÍG	
Csörgősapkám rázza	GÖRCSBE	hirtelen (1 mp)
S lényegteleniségében	JÁTSZVA	meglépnem nem lehet
Hamu és gyémánt vagy (1 mp)	LÉPTED	
Sima hullámozás és fénylő	MOHA	
Időről időre megtagadó	FÉNYBEN	pillantó
Színforgatagos	SZÖKELLŐ	mostoha
Őrült cirkusz kelyhében	HANGULATKÉNT	
Perdül sz mint birtokos	A MÁSSÁGNAK	
Tova s léteztetőn	TÚNSZ	nézőn a
Szertefoszlottnak	EZERKÉNT,	valóság.

(5 mp szünet, M arca megdöbbsen, ezalatt E is leül)

E:

Holtan él és messze	JÁR	
Lopva tekint és futna	MÁR	
Vissza-visszakapva	KÉPZETED	súgom fülembe
Elakadva	A MERSZBEN,	a félő gondolat
Magamra múlok;	SZEMBEN	
Fájón szakít szét	LÉTED:	
Elértéktelenedik	A TAPASZTALAT	alig látott mosolya
A tegnapi	HOL VOLTÁL,	megszűnik hirtelen

Lezárt rámrobbanás	JELEKÉNT	
Unottan fülledek	MAGAMNAK,	
S tornácán híg velőknek	SZÉTVÁLOK	kívüljárva
Az eresztett valók ürességét	JÁTSSZÓN	az ittlét mozdulatát
Nem energiából szeretsz,	HISZ	
Szürke, de fontos lettél	MINDENKIBŐL	
Ott állva, hol látni lehet, s	KIHOZTAD	új konvenciót léteztetve
Magad „mindenkivel szemben”,	UGYANAZT	hahahahaha
Ízeket tervezek	ÖSSZEFOLYVA	
Beteggen szatirizálva	A KÉPEKET	
S fordított látószögbe	HALMOZOM,	megérinthatetlen
Képzeted szertefoszló	ÁRNYÁT,	pólusmetszetét
A semmiben	MEGANNYI	
Bolondos népek archadát	VÍG	
Csörgősipkám rázza	GÖRCSBE	hirtelen,
S lényegtelenységében	JÁTSZVA	meglépnem nem lehet
Hamu és gyémánt vagy,	LÉPTED	
Sima hullámozás és fénylő	MOHA	
Időről időre megtagadó	FÉNYBEN	pillantó
Színforgatagosan	SZÖKELLŐ	mostoha
Őrült cirkusz kelyhében	HANGULATKÉNT	
Perdül sz mint birtokos	A MÁSSÁGNAK	
Tova, s léteztetön	TÚNSZ	nézőn
Szertefoszlottnak	EZERKÉNT,	valóság

(4 mp)

V: (E re néz):

Jár már képzeted a merszben

Szemben léted a tapasztalat

hol voltál

Jeleként magamnak szétválok játsszón
Hisz mindenkiből kihoztad ugyanazt
összefolyva a képeket
Halmozom árnyát megannyi víg görcsbe játszva
Lépted mohafényben szökellő
hangulatként a másságnak
tűnsz ezerként

(7 mp)

M: *(ki lett ütve. Összetört hangszín, kissé szepegve):*
Súgom fülembe:
a félő gondolat alig látott mosolya
megszűnik hirtelen

Kívüljárva az ittlét mozdulatát
rakom át idejét látottan

(2 mp)

Megérinthesetlen pólusmetszetét
hirtelen meglépnem nem lehet

(3 mp)

Pillantó mostoha nézőn
a valóság...

(9 mp)

H: A lényeg tehát ez: a réten hol
a kislány kapált megjelent
egy úrszéllovas legott egy cserjés mellett
és a vándor

B: *(E felé):*
És mire a bölcs tudomány és a vajákosság
nem elég
megoldja az mi bolondot csinál ezekből
lépekedve meg tipegetve, amolyan jó fütykössel
ráérezve a másokra ...

- H: Volt egy tulajdonsága a vándornak
tán ezért kellett, vándor ...
hogyan ...
hogyhát megérezte jómesszi a másik mit
gondol
- B: S kapóra jön ez fütyköse
hogyan tudja, a másik mi
ben sántikál
- H: Képességével a hírt a jó
királynak megviszi.
- B: Hallj hát csudát jó úr,
titkaid kell nekik meg a
vicceid
és ahogy elköszönsz
meg a hazudozás, hehehe
- H: Ő az egyetlen akiből hiányzik mind
- Sz: Négy defekt ez csak mindenkinél
fellelhető épp nekik miért ez kell
tőlünk
- H: Hullámtalan – parttalan óceán az ő lelkük
sokunk sokja kell hát
- Sz: A vándor érzete mit beszél
El hanyunktól mennyi kell át?
- H: Fontos feleslegessel foglalkozz minek
ne dobnánk nekik oda mi nekünk csaknem
semmi
ha nekik ez kell
vihetik
- B: *(parodisztikus térdemelésekkel cinikus vihogással elkezd föl-alá járkálgatni, 10 km/h, közben gúnáros felsőtest- és törzsdöntések, oldalt tartott kartartás rájaszerű hullámokkal):*
Igen ám igen ám de nem áám de nem ááám
millió billió kerekecske gombocska

iitt szalag a gondocska

mond

(V felé)

még mást is a vándorka?

(megáll V előtt)

V: *(fakó, tompa hangon, hasonlóan H-éhez) (8 mp)*

ha jól értettem

meg

tetézi rendeletük még egy fene

hogya mit az embertől kapnak

a legnagyobb kincse legyen

de a mi világunk más

szenvedély havát hordja elveket s értelmeket

út porát hordja és csillagot követel

és miért jöttek minekünk csak sár

oldani nem lehet

(7 mp)

Sz: Mielőttünk hát kettő az út és irányuk igazságba nem vezet

ám nézzük meg addig is nekik a sár mi

és ha lupénk jól nagyit már látható

hogya önmaguk

H: Dögrováson levő portéka mely

utolsókat rúgva is még élkedik

pedig kincsük mennyi elvenni soknak lenne jó

a két várurt és más se kell

és csak ülhetünk

Sz: Tőlünk ezt nem kérik számon pusztán

az Isten

és mit kérnek tőlünk nem adhatunk

H: ez mindig így lesz

(6mp)

Sz: Hát rossz.

(B-hez):

mesterencem kit kivált irigyelnek a kiváltságosok
hadát összezsúfoltsd hívj ide minden bölcsebb
bölcset, s érzékeny művészt és papot
messzejáró tudóst és vándorlegényeket
minisztereim és a generálisokat

B: *(felrikolt, M felé)*

Juhé! Tá tá tá tá tátátááá! („*Keleti Pályaudvar szignál*”)

Asszony nép, kereket oldj

négyet is ha egy ki van’

a gúnyákat oszd ki már

főjön a láz a pompa

a haditanács összegyűl tátátátátátá

(itt tartható az első felvonás és a második közti szünet, hogy aki haza akar menni, hadd)

(az adott esetben való második felvonás)

(Terep ugyanaz. M segítségével átöltöznek. E, V és H elég fancsali, kelletlen, életunt, érdektelen arc, a többi vektortalan. Amit M egy ládából kivesz, az acélosan fénylő fekete selyemruha, kicsit szkafoanderszerű, ezekbe beöltöznek, minekáltal jóval homogénebbekké lesznek, nemi jelleg sem marad).

E: *(H-hoz lép, hozzá):*

Tudod

(5 mp)

azt nem értem hogy van most próbáltam

felírni valamit

nem fontos

de alig megy

betűket tévesztek ésbár végül sikerült

a szavak nem enyéimek

rosszul köthettem a kapcsolatokat

H: Házikód nincs.

E: Engem nem boldogítana

H: Tévedsz.

Amikor télen a gyenge kályhába

egyszer

jól befűtsz és hátaddal is nekidűlsz

érezed

az élet átjár téli kabátodon

befőtt

mosolyog szeretőn rád a szekrényről

magad

szögeled be a púpozódott pallót

mikor

észreveszed téged is lát valaki

nyítasz

ajtót s jön a koma hogy kész a kerék
s eszel

némán köszönsz és pipájára mutatsz

(9 mp. Ezalatt E kissé megütközve és megdöbbenve H-ra néz, s látható, hogy vesztese)

E: Neked van.

H: Egy van hol ellakom de hogy
papírja kié nem tudott
én belakom 'mivel segítek neki
a helyiek mondják szívesen
járna ez néked is
nyugtató

E: *(sóhajt, 4 mp):*
És azelőtt

H: Mi az
előtt
(2 mp)

E: Igaz.
És most hová készültél hogy itt vagy

H: Barátomhoz
(6 mp)
magoknak énekelget
mik kikelnek és szebbek lesznek mint
valaha

E: ... azelőtt

H: *(elneveti magát közepesen)*
Azelőtt.

E: De táncolni nem kellene plusz?

H: *(elneveti magát, most önfeledtebben)*
Igazad van.
Mondd, nem jössz

- E:** És mi lennék tán böjti gyertya
mifölött csillag utat jelez
vagy kéklő ég s dúdoló szelek
magok haván halkuló zene
erdőket gereblyéző hajnal
dallamod keresem örökkön
megtérjen benne a félő vad
és a lánglobogó erdőharc
- H:** Csak pompa. Nem is ezt keresed
egyszer csinálj meg egy pár csizmát
mint az az író és légy büszke
keresni felesleges küzdés
tudod ha a törvényt ismered
(*E sóhajt*)
a világnak dolga rendben van
csak nem tudsz e rend szerint élni
visszafog s fenntart a képzelet
- E:** A dolgaim mind letárgyalták
és az utjaimat elvették
nincs meg a harcom békéje se
és a jövők magom felfalták
már nincsen senkim sem és semmim
homokozóban játszom éjjel
arra megy el egy vaksi koldus
és biccentünk egymásnak meglehet
(*14 mp*)
- M:** Csináljuk meg hát a tükrét a dolgoknak
lássuk meg hát az egy tud
e kettő lenni
- B:** Kétszer egy az egy
bár nem egyre megy
a fene és ne én egye meg
a botor, ki hőst fakaszt

a hívó rom s a jövő ((der Kommende / the coming one))

ha elapaszt s rommá lesz

M: A vágyak tükre ez a játszma
parancsol hosszas nézéseket amint
nyerve magára ismer az ajakmozgás és célja
kétirányúan hogy ki kié

B: Szép szép vagy tükre körödnék nekitán
a legszebb te mondd szőlőjós
ám honnan veszed eszemadta kulcsönibe
a kritériumokat és premisszát?

M: A láthatóság kritériumát nem én határoztam
meg –, de, még egy lépés, és láthatatlan leszek,
még egy lépés és beteg vagyok

B: helyben
ha nem is jár
(H-ra néz, 3 mp)
derűd
(visszafordul M felé, 2 mp)
bár megjárta az öröm viszontagságait
és akkor e kicsi a nagyban az
amint a történet mélyén mégis egy szörny rejtezik
(hirtelen jóízűen elneveti magát, 6 mp)
bocsánat, ó fejem
fennen meghajtom, illetlen vagyok
igaz
csak az jutott eszembe egy
hülyeség de kerek egy mondat
(2 mp)
hogy
mehehehellem nagy

*(hasát előreduzzasztva előre felé megy kakasléptekkel, farát nem riszálva,
kezeivel nagy gömbmelleket mutatva – imitálva magán, arcát felfújja levegővel,
és komolykodó-cinikus arckifejezéssel elkezd járogatni) (4 mp)*

és...

(megáll és kivesz a zsebeiből 1-1 brezsnyevszemöldököt, és önmagának felragasztja)

szöröm

(újra elkezdi csatangolni, de most gúnárosan a felsőtestét is föl-le mozgatja, fenekét erőltetve riszálja)

vastag

hehehe

(tapsolva megy. Hangszórókból megszólal a Leonard Cohen: „I’m your man” c. lemezéről az „Everybody knows” című szám, amit énekelget ő is. Kb. 1 perc, utána zene elhal)

(V-hoz ér)

mi kell még? he?

V: Az a tükörkép ha szavát nem feledte

Sz: Én is tudni akarom mondja hát

Kisasszony

(4 mp)

M: Szerettem volna...

B *(félbeszakítja)*

szeretni, nemde fantomka

(2 mp)

M: ...és szerettem volna... uram!!

a malmokba tükröket helyezni el hogy

látnák vágyaik

és ... lemerülnének

B: kinek a melle nagyobb

hadd

(komplett letapogatja a nő melleit, kicsit kéjjel, a nő nem lép semmit)

Nahát nem sokkal de az övé

(kicsit ellép tőle, de vele szemben marad, összecsapja kezét)

a torta persze még nem kész halljuk hát

mit süt ki

(négykézlábra ereszkedik, M lenéz rá, és ráül a vízszintes hátra. M beszélni kezd, ezalatt B elkezd szexuálisan rángani és lihegni, belelihegni-lihogni M beszédébe) (viselkedése kihívó, mégsem mozdul senki).

M: És csak nézik csak nézik a vágyaik
megzavarodnak a hosszú utak elmúltával is
hogyan a céljukat elérjék bár hallgathatnának
érzéxervük egy se csak acélballon buzogány
fejük
megragadható hisz meg akart hódítani
teljesen
az űrszél
(2 mp)
lovasa

(feláll, Sz-hoz megy kezét előtte maga előtt összekulcsolja)
és míg a vágytükörre óbambán merednek el
fogy energiájuk nagyuram s eltűnnek

(B feláll)

Sz: A gondolat tetsző és a képeket megörökíteni volna jó. Arra képes vagy-e
(3 mp)
lányom
(2, 5 mp)
hogyan közéljük mész és párat lekapsz

M: Ha fennséged szava ez a képek úgy is vehető,
készek de nagyuram ötlete mi lesz halljuk-e
hát

Sz: Csináltathatnánk a malmokba húspréseket hatalmas autoklávokat két
személyre egy űrszéllovast meg egy

B: Parasztot
huszár meg paraszt alattvaló meg fölött való
és ki csapja a turmixba orrba
ez már csak így megy vita sajna hiábavaló
sok a paraszt üsd csak en pass

nem lesz egy se ánpánszánkábévává

sok a futó bolond s bástya

nem lesz egy se befutó királlyá

Sz: Lamentálások végét nem érzem, mert megtalálnunk kettőnkben a közöst

kioperálni gondoltam helyén fekvőnek ezt az elegyítő gépet.

S ami bennünk egy oly kicsi csak tudomány

érezheti

legalább már a végső kis építőkövekkel

fogni meg

ahol más mégis egyben van egészként kígyózva

az egymás körül perdülő páros spirál opera

'I

és vizsgálánánk meg alapos a füzérre mi gyöngyöződött fel műként

művelnénk a műtétet hogy a két egyből közös legyen

a neikoszból philotész

B: Röhej mit szólsz királyuram a lángoló csipkebokorból vizet fakasztani

s hágni rajt'

megpróbálni és oda jutni megkorbácsolni a két világ közt e tengert

nem érdemes

nem felel a tudomány erre némán cseng két operánk

Sz: A lehetetlen nem itt van hiszcsak időnek kérdése ez hozni létre

meghatározásunk gyatra

szitával meri a vizet

a kérdés minek

nevezzelek két azonosult más (4 mp)

M: talán; föloldható

ha megnézzük saját jövőbeli céljuk

és tükörként vetítjük egymásaknak

vágyaik

vágyaik hogy ki kicsoda

és egyiké-e a másik vagy

két rezzenetlen párhuzamsávok-e csupán (2, 5 mp)

meglehet,: ez sem rövid
azzá lenni mit a másik kér
tennetek zálogba szívetek
elemek

(2, 5 mp)

valószínűleg; véletlenre vár vétlen,
zengő érctorokkal és vicsorgó pofával
az újkori tájképlak árbocainkra és
kókuszligetes zátonyokra pokol-menetben
elállsz

(2, 5 mp)

tán; kollaborál az új vad
azzal mit még csak ő érez
hogyan egykoron keletkezik
s a két kicsi sosem tud
a négyről

(2,5 mp)

lehetőséges; letarol mindent
és fölszippantja magamagát
hiányát hagyva ott mindennek
a kavalkád káoszát

(2, 5 mp)

esetleg; táncra perdülnek örökön
mivéből és mivolta nem tudod
és próbálnak mások is
ám nekik csak roppanás mi nekik ropás
és mosoly

(2, 5 mp)

hátha,: keményen meglop
a jövevény a
fene a fedélbe
mely fedezi és egy finom hang
úgy megijeszt ellopja szabad időnk és

csak róla beszélünk alig találunk szót

mimagunkra többé

(2, 5 mp)

feltehetően,: majd valami rendszerbe próbálnánk

tenni mi onnan kilép hogy tudjuk egyáltalán

mi van

birkóznának az elődideák az előnyideákkal

(2, 5 mp)

feltehetőleg; az egész teremkedés fittyet hány

az összes oktanoknak és csak árt

ha megszólalsz veszett erősen

reménylem

(2, 5 mp)

netalán; csak zsilipnyító ihol

kérdelek

belőled mi

nyitható meg

(2, 5 mp)

netalántán; meg fog szólalni s követi valahol

mindig béna hallgatás mert szava még ijedség

(2, 5 mp)

valószínűen; mindannyian felfrissülünk

valami egészen újtól hiszen ott lesz

a bélyeg a fülén ez tanújel

és mi juhok felismerjük a juhot

(2, 5 mp)

lehet,: azt hiszik nem történt semmi

és elmentek mellettük ti is

kedvetlen hálójában

a hiábavalóságnak

eredménytelen

(2, 5 mp)

valószínűsíthetőleg; újra megjelenik újra megjelenik
és csak újra s újra ezt felfogni így tudod
és visszatér aminek vagy helyét nem ismered csak idejét vagy csak
 hoppon állsz ott felesleg' várva

(2, 5 mp)

netántán:, ő a gyóntató?
aki a sorssávok keresztpontjain találkozik és
csak ilyenekkel léphetsz át egy másikra

(2, 5 mp)

valószínűsíthetően; vele szövetséget lehet majd kötni
holott ne lenne a jóra többé szükség
és megtudhassuk mi a végső mozgató

(2, 5 mp)

netán,: csak azt nem akarják hogy örökkéig
latrok közé legyen téve s jöjjön le
válva hü kísérelőktől menetoszloppá hordító
gyilkoló fordított természetűé mi mindent
kölcsonadni tud csupán

(2, 5 mp)

Kitárul a horizont és egy van
aki érti
küldött fentről
miközülünk
ő
örökítse meg
a teremtség átalakulását

(4 mp)

Sz: **Ki**
 mondja hát
 az eddig fellelt legnagyobb igazságot
 hogy
 van minden.
 (4 mp)

E: **Addig bámulni míg azzá válni avagy**
 míg lehet – nemlehet
 a játszmahagyó győzelem
 vesztése ha álságba fogan
 a látszás uralmaként

Sz: **Magad teszed mi ellen kélsz**
 feleded

E: **Megkötve hiszem szavad magam is**
 pusztán végigmegyek mit mondtál
 a végső építő kövekig
 biztosan
 mert ez a nehéz és nem a varázslás

Sz: **Halljuk hát**

E: **Azt gondolom az időben folyosót nyitok**
 vissza mely előre indokol
 és megvalósíttatni neked tisztod
 szakálás ...
 (2 mp)
 hehe...

tudósaid és bölcs filozófus akadémusaid
majd jönnek kézdörzsölve hajbókoló kacsintással hogy persze hát
persze, azt azt ne mi ne tudnánk nagyúr megcsinálni hisz alkotók
vagyunk mi vagy mi nem csinálunk egy gépet

Sz: Mit egy gépet tán kettőt

E: bérüket megfizesd és szállítsd le a kért
csavarokat meg mifénéket
meglátod megcsinálják ha akarod zöldre
az időben utazó röpítő gépet
és az Isten is megcsodálja kezét csípőre
téve az ugattatni is tudó gépet
beleül egy ember, hogy próbaképp megnézzé
tegnap a táncot hol vétette el az
zal a kíváncsú vonzó nővel aki másé lett
a tegnap holnapjától unos untalan
és ha intézhető hogy a botor lépés be ne
következzék s botoré legyen az élv tárgy
akkor már minden jó és minden működik

H: Ha jól értem vissza akarsz menni
az elágazási pontig a primordiális egészbe
ahol a telepata és a fecsegő még egy

E: Pontosan így van
a dolgokat érted

B: Érti érti érti veszélyes ember

H: *(önmagára mutat)*
Ki – az??

B: *(a feltett kérdést úgy fogja fel, gúnyból, hogy a kézmutatás nem H-ra,
hanem B-re állt)*
Hát én – a csuhás a gyóntató ördögfüzérű
papod ki kereszted fogja a szent inkvizíció
tisztító karjainál

M: Amit szól
(*H felé néz*)
így igaz tehát a helyes oldalon állsz

B: Pedig ki hinné
igaz is lehet

M: én képviselem az érdekeid

H: Azt hiszem nem kértem sohase diplomáciát

M: magad sem tudod mire tartasz igényt
és a szívednek mi fáj...

B: ... pedig nagyon fáj mi tud-
juk igen nehezek az érzékek
irracionálisak midőn reálisan létezők
ezért az emberben az emberit tartom
a legveszélyesebbnek

M: Csak arról beszél amit maga is megél
ha kettősen is
minekokán amellet foglal állást, hogy a hittől
elcsaló mi érzéki és nem kanonizált le
minden saját kiszögelléssel
mégsem akar őseredetihez jutni le az elágazáshoz
mert szembeállítás ez a Teremtéssel, s a klérus
tiltja e pogányságot

B: Szegény én

H: De önálló véleményed van-é
diplomata vagy
pusztán csak a reprezentáció reprezentálása
a képviselő útja
(3 mp)

M: A genezissel fordulni szembe nem szabad ez a fény
sáv melyről letérni nem szokás kik igazulnak
(3 mp)

- Sz:** Hát ennyi.
szép arcokkal vagyok körülvéve
szavam sem volna egy szabad hogy legyen hiszen nem mondhatom,
hogy forradalmi a hangulat nunciosok és ispotályos dip-
lomata miniszterek
mindazonáltal engem aggaszt ez a jobbos egység elvesz az újítás
szele s bora izgulva szeretttük volna meghallgatni a képviselő úr,
mi nyitó ötlettel állt volna elő és amíg ezen bánkódom kit vettek fel
a szűrők végleg ide, valami ennek kapcsán feldereng hogy a
képviselés az árnyék árnyéka csup’
hát miért van?
- B:** Ó, királyom a mondás
hogy is van „csup’ ”
(a „csup’ ” szót gúnnyal ismétli)
amilyen az eszkimó olyan a fóka vagy hogy...
(jót nevet)
(3-4 mp)
- V:** Én az hiszem nagyuram utaztatni kellene ezeket a gondolatolvasó
széllovasokat bár a hatókörükkel és a szállítási viszo-
nyokkal most tisztában nem vagyok
ők hogyhogy látják az országban már megbocsáss mi temérdek a ke-
serv és a kin mennyi az elv és mi sok ki nyal hát nem fog
az ilyenektől kelleni nekik semmi
- B:** Még akkor sem etyepetye ha a legnagyobbunk vagy legszentebbünk
vagy alul talán legjobbunkat mi nekünk kedves adjuk át
arany tálcán
például ideánk hogy gazdag leszek vagy a szeretet arra is mondják
ám hogy mi nagy nem is szólva a sikerességről avagy profiz-
musról
de én aki csak állok állok szembe
teg csak nézek minek kell nekik
akármilyen is

körülvesznek engem a válaszhatóságok és a hat
óságok nekem van mit lépjek erre
várok és szemem hogy lehunyjam
ne is lássak semmit menés közbe'
és ha ebből a kalitkából ha kilépek
legális csak egy maradhat visszamenni
hogy vágyhassam még ezeket
ők azonban másutt kiléptek s valami Elszakadt
nem találják a képeket és idoloikat
hullámok helyett heggeket kaptak és
két hülye jóst
mennyre más az a világocska ha az elmélkedő
jól mondta hogy szerelmes a nyolc a zöldbe
és érték a vicc megköszönik a titkokat és
ahogy itt hazudgatok
hát én mit válasszak
mindig olyanokat kérdezőnk ki szintén kevés
vagy ha nem ki akkor mi
(széttárja tanácsstalanságot mutatva karjait!)
mi??
(szétmutat az emberekre, a nézőkre is:)
mi?
ki?
(„takarodj”-ot mutatva!)
ki!!
(3 mp)
oda, ahol Elszakadt?
magam kérdezzem válaszmaszturbációra?
a hely hol van
egy este ha jól emléxem az életem ünnepély volt:
És felfegyverkeztem az igazság ellen
igaz iszonyodom minden mesterségtől
nem terhel le a természet se a szellem

kilépek a királyiság szerepéből
megtalálni melyik állatot imádjám
a népnek ott miért is hagytam törvényeket
hogy a házmester is leköpjön és hányjak
palástot hagyok vissza s egy történetet

felkeltek egy forradalmat mely romba dönt
felkeltek balga népies veszélyeket
körülvőimnek parancsokat osztok
körülvőimnek lángoló kincseket
más élet is van kérdezik és mondják mind
más élet is más szentek több pénz és borok
lefogatom mert jobban fél kint mint magam
lefogatom
magam

ígyhátképp a két félív összeér

H: Ennyit ér teremteni.

B: Az egészben az gyöngye, hogy a szerkezetből
csak kérdés fakad és jó vagy ha
sok tarsolyodban megannyi a kérdés
mit becsültetnek, a mens terepén
amiképpen a pénzt a gazdaságban
nagy kár ez
s nem káröröm vicce ha
(E felé fordul) (2 mp)
végigmész a másik úton hogy
teremteni
hol a válasz a fő
és eljutni hozzá nehéz
(az első szó amit ki fog ejteni, nyomatékosított)
ez persze a nehezebb féle teremtés
(6 mp)
ami
(2, 5 mp)

tény

(2 mp)

végiggondolandó, hogy végeredményük

elég hasonló

és a két

(2 mp)

hát igen

(1 mp)

halmaz igenis csak át-átbukik

a másikba

(5 mp)

az ilyen még jó mert egymást erősítik

lehetne másképp is ahogy mi

szenvetjük meg

kik az átkapcsolódási pontokat metszeni meg

szeretnénk

és visszanyújtjuk karunk a mássá lett létező

felé

(mert nem ott áll hol mi s másfelől is jött

maga pedig különböző)

lágú ujjakkal avagy ököllel

feleletet kapni

beteges-é vagy kicsattanó egészség

ha a másik kívánunk lenni

és csak hallga

kérdésközpontú színes világ ez

mily csalfa

a válasz meg nem adható tartalommal

kimondható általánosítás

semmitmondó üres

(2 mp)

képket

(3 mp)

többször

(1 mp)

a másik bőrének irigylése

(1 mp)

bolondság

(7 mp)

E: Talán

B: Talán, talán, lelkedben a Barlang megért-e már?? Unom

hogy nincsenek meg a kompakt válaszok

hát erről beszélek

nem érted

E: Miket szóltál – lavinaindító

és úgy érzem magam mint

középszerű udvari, hát mi is

(1, 5 mp)

alkalmazott

egy gyilkos kinek hatalma van

a másik fölött

amaz a tehetség és emez is tudója

ennek

és bólogat becsapón s kinyírja mőcártot

pedig érti érti és érti

(2,5 mp) (személyesebb hangszínnel folytatja; most feléje is fordul)

de egyvalami elmevetésedben rém gyanús

receptiópatakjaidban föld áramlik

a többi megfogalmazni közhelybanán ezért

előbb azonosítom a fogalmakat

hiszen hazudok, hazudok, érti?!

(2 mp)

a receptióban maga az anyag nyilatkozik meg

ha meghiszed

és ha a megfelelő recepció mű ellenében nem valósulhat meg,
realizálódhatik-e frontján...egy gondolatnak?

B: merthogy a gondolat egy mű...

E: ... előbbjeidben

B: ügyes csapdavesítés hogy elkerülöm-e a gusztus
a gusztusom

normáiba esést

valóban. A tárgyat jól nem mértem föl

pusztán csak fölvetés aligha jobb a lenézett
kérdésnél

de a kesztyűt fölveszem mindegy ki is dobta

és megpróbálom önállósítanom

a receptivitást önmagam ellenében

E: ki vagy

ekkor

B: Csalfa erő indulat és tett között

fokozatok ahogy a dadogós

beszél in dulat érzé kenysé gigeny kérdé;

öt lett aka – raccán dék tett

(4 mp)

E: Elég jó bár történetünkben történetietlen

és mint ilyen elégtelen

mert azt hitted, a felismerésed a felismerés és a felismerés megis-
merés és eme megismerés az eidosz föllelése magad

ki azt hitted száz hamuba sült pogácsa van a zsebedben

B: (sir kb. 60-80 mp-ig)

E: A válasz-világot kihívandó...

(2 mp)

neked volt igazad

(ettől kezdve, amíg másként nem jelöljük, két dialógus hallható a 2 pártól egyszerre. Az előbbi E – B páros a szín egyik oldalán álljon, a H-V páros pedig a másik póluson)

B:	(tovább sír, halkabban, ezalatt):	V:	Azon tűnődöm átmehettem- e én abba a másik világba
E:	A léted tisztelem		(2 mp)
	magam ennyire sose éltem		persze ezexerint nem
	a játék mindig elmaradt – és egyszer		(1.5 mp)
	egyszer volt egy barát -		világos, hogy akkor nem két világ adott hanem három
	nőm, ki elhagyott,	H:	legalább
	ezt mondta nem kell		Egy se.
	neki olyan kitől nem várható nem várt	V:	Csak a felejtés és
	reakció		hát tudod ha előtte rohansz s nem érhet utol
	(5 mp)	H:	Egyirányú gondolkodás rétegeltsége
	(majd motyogva):		szinte semmi bár
	sosem mertem fölvál-		Az tény, hogy tagolni fölösleges
	alni a vadságot	V:	Mindíg más és más
	pedig kellett kellett		új helyek és szentek
	kellett	H:	új vizek és terek, mit terek, mező- földetek csupán, ennyi összesen
	(2 mp)	V:	Én erre rászoktam az életemmé
	Hogy honnan		lett s úgy vetem magam rá egy új értékes tájra mint vadállat étkére
	(1 mp)	H:	Pusztá-
	azt nem tudom, de éreztem		n
	(majd a következő szót magyarázó stílusban)		arról van szó, hogy kieresztettél
	é – rez – tem		s mint olyan
	hogyan		minél máshovább jutsz
	(elbizonytalanodik) (4 mp)		annál gyöngébben
	mit is		(1.5 mp)
	(3 mp)		

<p> hogy felejt az ember hogyan is van az a vicc mit felejt el egy öreg- ember először először is persze a neveket (3 mp) Aztán (2 mp) a számokat (2 mp) aztán a ... és itt kell nevetni, haha szóval hol is hol is tartot- Tunk franc emléxik vagy hogy is mondja a Nagymester (fennköltté teszi, kicsit gúnyosan a hangját, így idéztek a XIX. szd. hülyéi, e hangszínnel) „... de itthon ez itt a közjáték; ez jólnevelten vet föl pusztán habkönnyű kérdéseket; ebben a jólnevelt kisvárosban, hol jól- nevelt senkik szelik át a teret semmitmondóan; itt a köhhentésüket is áhitattal jegyzi fel a krónika... ohh az én regényeim... nem éppen világrengetőek...” (4 mp) </p>	<p> azért nyugtalan se légy ott még nem tartasz hogy gúnyolni lehetne téged V: Hahogy beszélsz belőled a hideg szél fuval s magamat futonc nyikhajnak érzem csupán H: Semmi másról nincs szó csak arról, hogy egy egyszerű bárdolatlan program hajt téged hogy mindig máshová menj az elviselhetetlen okán Nos azt javaslom zárd ki V: És akkor ki leszek H: Ki leszek mi leszek felesleges kérdések csupán követei az útnak V: Az út is fölösleges maga még ha én magam le is horgonyzom H: Meghiheted pusztá lejtő V: S fennlenni azt jelenti ott állni hol látni lehet? H: a piramisnak egy a csúcs V: hogy nem unod el magad nem értem H: Hallottál- e olyaskit, ki a másik világból honnan visszatérni nem szokás visszajött s lelke isteni békével volt teli V: a vándorlat baj gyümölcse hát H: Tudod te is láthatod (4 mp) és ha így jársz beláthatod </p>
---	---

még most sem tudom		egyszer
hol		átveszi a kormányt az a pont
tartottunk várjunk		melyről mélyebbre szállni
csak aha		már nem lehet
persze, az aki azért		tovább kérdezni értelmetlen
lépett le mert nem	V:	Minden idejut?
várhatott		(7 mp)
tőlem nemvárt reakci-		Minden idejut
ókat, haha ...		(4.5 mp)
igaza volt		dehát akkor ez mi ha nem
én is otthagytam volna		maga a
Magamat		(5 mp)
a kis cafra, de mennyire!		es ne fussak
bár		a bölcsesség hova visz hát
ha még több		hova vinne hát
érzi, hogy egykor majd		két milyen rossz lehetőség
egy kapcsolatom oly nagy		most már kétlem amazoknak
lészen		odakinn a normalisságát hogy
azt mondja majd egy		ez kell nekik
lány hogy	H:	Az ő fejükben megvan minden
azért hagy el mert nem méltó	V:	s látod mégis lépnek
arra, nem tartja magát méltónak		igazad hát nem lehet
arra, hogy engem	H:	Csak így tudsz gondolkodni, a
szerethessen, s ha az a kis		pályáraállítottság maga ez
csaj ezt érzi, hogy majd évek	V:	a srófjait az ember miképp
múltán ily pozícióra jutok –		állíthatja át?
végigkísér mégis az úton	H:	Pedig már hallanod kellett
(2 mp)		sok helyütt megfordultál
(fakó, színtelen hangon a	V:	Elképzelésed az nem megvalósítás
következő 6 szót):		ki lép a dilemma elől
de nem volt ilyen egy se'	H:	A választást meg kell lépned
(1 mp)		egyértelmű ez
mind visszament a		
lacipecsenyéjéhez		

	(3 mp)	V:	Meglógnom nem szabad
	Szóval igen, most már biztos		milyen undorító ez egy-
	mit akartam mondani dani		maga
	azt hogy mily jó hogy mindenki	H:	Voltaképpen egyazon dolog-
	milyen más		ról beszélünk, a Hely
	hogy annyiféle a teremtett		szeretéséről
	teremkedő	V:	A megfejtés a megfejtés az mi
	és hogy annyi mindent meg lehet		az volt ha te benne vagy
B:	Csak rá ne kapjon mire rászok-		egyál
	hatik és függőjévé válik		talán
	az esztétikai kéjnek ahogy még	H:	<i>(most neveti el magát először és utoljára)</i>
	a csiga seggébe is benéz		Már rég tudnod kéne de te
	mint		
	inyenc mágus és anatómus		csak mész csak mégy
	mumus		
	szinte undorító ha valaki	V:	<i>(eddiggi testhelyzetét –</i>
	kéjelkedik és kéjelődik abban		<i>bármilyen lett legyen is az –</i>
	Amit a másik teremtett mert		<i>ebben az utolsó dialógusban</i>
	teremkedhetnékje támadt		<i>megváltoztatja, de a beszélgetés</i>
E:	A „szinte” mit jelent		<i>holtpontra jutván elhallgat,</i>
	Hahaaa		<i>Elhallgatnak).</i>
	Nemrossz		
B:	Hát persze de mit moderáljam		
	én is ha te is		
	Irgyelted a vadakat akiknek		
	reakcióik radikálisabban		
	realizálódtak		
	(2 mp)		
	Szerettük volna azt hiszem		
	ennyi az egész		
	Kicsit előbbben élni nagyobb be -		
	kezdésekkel és		
	testfelszínnel élni meg az		
	életet		
	Mélyebben		

- E: Ahogy a vad falja föl
a másikat
mert az ő szintjén a legtöbbet nyújtja a fölfaltnak, azt, hogy amaz
az ő léte
(2 mp)
dögletes boldogság
dehát igen ez az ne kerüljük ki erről szól az ügy a teljesebb
jegyében
- B: Úgy érzem mint aki megereszkedett ki nem köti már ki mindenütt
előfeltételeit
- E: ... s megszülte végre lelkét
- B: ... mely életre kap
a cudar
a test s
szellem között
- E: S hogy nevetjük már a teljesebbségre törő igényt
mily kamasz tavasz
(B-t utánozva, azzal szimpatizálva, teátrálisan, kedvesen geszti-
kulálva):
csup'
- B: (most először neveti el magát a más viccén)
és persze eszembe is jutott ne haragudjál rám
hogymennyire lerágott konc
mit mint mondtad már
felfalunk
(2 mp)
- E: Hagyjuk abba?
- B: Melyikőnk meri
- E: Soxor nem tudom öreg
van-é ránk szükség
egyáltalán

vagy mint ekvilibrista
ki azt képzei a parkett vonalán egyenez csupán
szollipszistaként
azt hiszem kedvemrevaló
e rossz világ

B: Hogy álmodta-e valaki a teremtésbe a kellett
a fene emléxik már

E: *(jóízűen elneveti magát e szemtelenségen)*

B: ... vagy csak belekelt
(1 mp)

E: *(szimpatizáló hangnemmel – mostmár érezhető rajta, hogy nem
riválisként kezeli a másikat, hanem barátként, barátképp)*
ezt a rohadtat sosem tudom hierarchizálni
mert eredendően
az lenne, hogy a kellés alárendeltje az oknak, amié a hatás az idea
és a forma, amiké a mozgás a mennyiség az érvény a mi-
nőség s az érték, amelyeké peniglen az igazság, amié a tör-
vény, ami után a relációk jönnek s csak ekkor
a kellés

de a fura alak ki-kiugrik s megelőzi rendurait
(3 mp)

B: Meddig?

E: *(sóhajtvá – kicsit heherészősen – elneveti magát)*
Kösz

B: Szóval?
Melyiket?

E: Hogy a teremtettségek soxínú heteragenitásának örülünk-e
inkább avagy
a vágyakat
tartani kordában inkább
(4 mp)
kész örülés

- B:** elmosódik ekkor a képzelt
s a valós
közti határ
előnyével persze annak
hogymég mindig kérdezheted
a manipulálás honnan jött
persze gyenge
vigasz az ha már csak az marad hogy kérdezhetsz még egy jó kortyot
- E:** És más semmi sem.
(Ez a beszélgetés is megfeneklik, kb. 8-9 mp csönd.
A rendező dirigálhatja a 4 figurát, hogy bizonyos átrendeződéseikkel,
helyváltoztatásaikkal, a mandala milyen formációit vegyék fel
egymáshoz képest – járogatás, „vergehen” beszéd helyett).
(t = x mp)
- M:** Amit viszont nem tudtunk meg
hogymitől szereti a lét
(gúnyosan meghajol, szalutál egy azonosítatlan lény felé, de
mindebből is kitűnik, hogy produkálja magát B előtt).
kezicsókolom postásbácsi
(1 mp)
a heterogenitást
(2, 5 mp)
mert úgy tűnik
(2 mp)
logikusabb lenne az egyöntetűség de
legalább is elementárisabb
ha mást nem
megtudnunk nyalt-e be valaki valakinek
- B:** valakibe

- M:** *(odaszimpatizáló nevetéssel)*
Igen igen egy jó benyalás
a heterogenitás
(1,5 mp)
- B:** Geni táliám
zseni vagy iá iá iá
- E:** Azért ebben van valami hogy
megtudjuk okát
és akkor a mi kérdésünkre is több a válasz
(2 mp)
- V:** ... hogy mitől van a nehezkedés
(M és V összenéznek, egymás felé kezdenek menni)
- M:** Nagyon jó lovas vasutas repülő, szerető
csak az a baj hogy pont azt kérdezi mely
baj az egész lényét bebéklyózza és páncélos csatokkal fogja fojtón
ha pedig
ide juthatott szépszerével nem szedte
kár érte
(fitymálóan int)
Isten veled sofőrember
- V:** Adni tudsz-e valamit?
- M:** Az utolsó amit megtehetünk hogy
integetünk
(odaér hozzá, csábosan néz rá közvetlen közelről, majd megfogja annak állát)
egymásnak
(„viccelődve” felpattintja begörbített mutatóujjával annak állát)

Sz: Ez jó. Erről még nem beszéltek. Ámde erre
a válasz, erre a két dologra
mi lehet
megtudnunk
(2 mp)
tudjátok
(2 mp)
mi!

B: Hogy ilyen mélyre lenne elásva
a kutya és a
csatabárd
mely mint egy jatagán
vágta miszlikbe iszkiribe de izibe
őt
s csak főtt a terv mint jobb csülök
mi balesetet kerülni ki nem kérdez vissza
(1, 5 mp)
nem hiszem
Az eltérés nem oly régi a vicc és a telepátia közt

E: Hadd legyek ellenkező nagykirály
ha az áll fenn miről szólsz akkor a két világ közti tagadás oly tetemes
feltehető, hogy ha az egyik pólus azt mondja én vagyok
a másik nincs
ezekben nem is érintkezhetnének képviselőik
anyagian
(1, 5 mp)
mivel azonban
ezek
(2 mp)

ITT VANNAK

az eltérés ideje* nem az azóta való

és csak élőlényi a deviáció

Sz: Legyen neked igazad még könnyebb is de ha már felötlött rá mit
válaszolniál hogy mitől van különbözőség

E: A különbözőséget csak mi látjuk különbözőségnek
pusztán praktikai penitencia

B: *(kezét színpadiasan a szája elé teszi, súgást jelez, kissé le is hajol; mindezt a comedia dell' arte stílusában)*
penicillines péniszpöc

(1, 5 mp)

pálpusztáival

E: és nem mondanám mégsem hogy
felfogás kérdése
szerintem

az áll fenn, hogy a fizikai világ egyes porcikájában inkább
anyagi hol inkább az anyag sűrűsödik s dominál míg másutt
épp ellenkezőleg

hullámtermészetű, és itt az anyag ritkább

Sz: Túlsúlyrajutások mint besűrűsödések
olyan ez mint valami pép főzése

E: És ki tudja különb-e
s a gondolkodás eleve egy előre kitaposott
pályarendszer amit még nem futottunk be és ha majdan be is futnánk
is kiderülne

(H felé fordul)

hogy semmi értelme

* lasting; Zeitraum

hogy amiről mi azt látjuk különbözőség
az egy másik dimenziórendszerben pusztáncsak egy bálna bordája
egy fénytenger partjára vetve amikor épp ráürít egy fölötte
ellebegő gömbalakú szomorú lény

valahol

a manipuláció fokai

beláthatatlanok

azt hiszem

Sz: Egy képzetes dimenziót vetsz fel mely
szellemi és anyagi egyúttal
de nem tudom egysíkú-e ez a vonulat, ez a kiterjedés
és milyen

E: Hogy rend van-e hogy csapott-e szét valaki
valaha is
és kik között, nem tudom

Sz: Ahogy beszélsz az tűnik ki
elég nagy az univerzum ahhoz, hogy
egyhelyütt rend legyen egyöntetűséggel
míg másutt káosz heterogenitással
avagy ezen különbözőség renddel jár
vagy épp ellenkezőleg, a káosz homogenitással

E: A perspektíva (*törvényei*) arányaiban
mindig előkerül
és itt is csak nézőpont kérdése jó király

Sz: Ugyanaz a különbözőség
(*nevet*)
persze fentről semmi, de alulról sem látszik a fenneni differencia

V: Már ha szabad magamnak közbe-közbe
szólnom
hogy
ha jól értem magukat akkor

a különbözőséget úgy fogják fel, mint útjelzőket, melyekre
rá lettünk

idomítva hogy mittudomén te most mehecc erre te meg öreg
arra, dönthetsz és még azt is hiheted, hogy látod teremtmény
mily tág is a világ

(E-höz fordul)

aztán meg itt van ez a pályarendszer hasonlata a fene essék
bele hogy mondjuk sínek vannak előttünk aztán meg ezek a sínek
egyszerszak bemennek már éppen akkor amikor kezdene
jól jó lenni minden és kiderül, hogy valami sínbakka fejeződik
be aztán meg csak ott maradunk az erdőben

Valahogy olyan ez, mint amikor beszorzok valamit egy számmal
majd ugyanevvel elosztom aztán örülök hogy jó, pont ez az

H: Ez az.

V: Ha pedig ez így van
minek leélni
ezt az egészet

H: Majdnem így van

V: Mert lehet, hogy az egész hóbelevanc értelme az, hogy a kultúránk
legyártson egyszer egy selejt bikacsököt ami jelzés egy távoli
rendszerben

valahol

ámde valamit akkor nem értek

(H-hoz fordul)

és ez az hogy
maga miért él?

(5 mp)

H: Heveslelkű barátom
abban igaza van

hogy látszólag az egyetlen szabad csapás ha kiszáll az ember a
partiból

ámde bepalizni a törvényeket
és túlélni őket
magasabb

B: Nagy színészet

H: Nehogy azt higgyük.

Visszajön az ára a nagy biztonság érzetével
ahogy belül kacaghatunk
a marionetteken
körülettünk

H: Ezért nem hullás

H: Kedvesem jó utat
sokat tud.

M: *(hátraveti fejét, haját hátrasimítja, mint amikor valaki
haját mos, de nagyon nőiesen, szinte sexyn, Evvel a
mozdulattal azt kell bemutatni tudni, hogy miképp
válhat földi lényé égi)*
Urak urak azt kívánjátok csak
elhitetni velem hogy mennyi a szín s mily pompa
e kavalkád bennetek
mennyi van belőlük
választásaitok maguk az esszenciák
én csak hadd választék belőletek. Ámde az igazat meg-
vallva ez az egész pusztá
túlzás a
világ nem oly heterogén mint amilyennek látszik
lényegileg lappag minden más mögött az egyazon
üzemanyag
(5 mp)

E: Arányok násza ez

B: ... ara ... nyom ... matszato ...

E: *(Értetlenné válik. Nem tudja, e közbeszólás B részéről
M lenézésére utal-e, vagy arra vonatkozik, hogy E és B
közé ékelődjék, álljon)*

(5 mp)

(torokkösörülése)

Ez egy olyan dolog

(próbál intellektusával, ismeretkészletével dominálni

M előtt)

hogyan érezzük a világegyetemben a különböző anyagsűrűségeket és anyagi természetű egyéb más összevonásokat, persze mindent más és más mértékben, de olyan, amiről tudunk is, alig van köztük

(M feléje fordul, kezdi a figyelmét E lekötni; tulajdonképp maradéktalanul figyelme most kezd E felé orientálódni)

E: Érezni ha egy távoli csillagon

valamilyen kráter pereme beomlik

vagyha mégsem ültettek, ott, el, valamit

avagy az egyik helyen kiütött harag a másik helyen érezhető

tudni lehet ilyenről hallhatni már

a kérdés mindössze

sen

annyi amennyire nem ismert az aspektus és

a perspektíva

hogyan meglehet, az, hogy mi itt ketten most perlekedünk

az egy másik nézőpontból egy teraszalmafa egyik

termésének a lepottyanása vagy egy felszálló bu-

borék valahol egy erjesztő hordó fenekén de meg-

lehet az is, hogy valami antennaféle csuszamlós

és cseppfolyós kékes-barna neonszínű test felsze-

relése valamilyen bolygón egy gömbalakú házszerűség

tetejére

a fizikai perspektíva pont persze penetráns egy prob-

léma mert összeállítanod a koordinátákat csak

egymás függvényében lehet s kezdetnek nem

adott az arkhimédész pont

mindegyik mozog egymáshoz képest mivel nemcsak a hol
fontos, hanem a mikor és a melyik is

Sz: Ez azt jelenti, hogy egyazon helyen több világ
is lehet...

H: *(eddig ült passzíve, most feláll; arcán egyszerre két
különböző érzelem látható: a leleplezettség és a meg-
döbbenés, ám ez a megdöbbenés nem a leleplezettség
következménye, hanem épp ellentéte a leleplezettségnek;
valami olyan, amire azt mondanánk, hogy meglepődés.
Látható, hogy az a sziklaszilárd trankvillitás, amely
eddig jellemezte, elporladhat).*

(5-6 mp)

Mi

V: De beállítani nem lehet azt a Hol-t
a jámbor
(rámutat E-re)
erről beszél

E: Pontosan

B: Konvenció kérdése kötni önkényünk a három
valamelyikéhez? S a kezdőpont a kiválasztottan mi
az értékelés ekkor mi

H: *(olyan hangszinnel, amely egyszerre fenyegető és könyörgő
is egyúttal)*

Ha szíveskedne

*(körülfordul Állva, de végül is blokkol E-nél, attól
kérdez, annak szól)*

ura

(2 mp)

ságod

(3 mp)

megmagya

(1, 5 mp)

rázni a dolgot

- E:** Arról van szó szerintem, hogy az igazság miszerint van minden sok dolgot von maga után s tulajdonképp ezen implikációs világok maguk.
- A három tényező, a Hol, Mikor s Melyik olyan mint három maga körül keringő égitest más és más nagysággal sűrűséggel és távolsággal úgyhogy vidám egyszerű dolog számítani ki miképp konstellálnak. De ez csak egy ábrázolás sematizálása az esetnek amit azért mondok így ily egyszerűn, hogy én is értsem
- V:** Ha jól értem akkor egy felszínen több világ is lehet és közlekedni köztük nem lehetetlen
- E:** Nemcsak lehetséges, hogy válogatni lehet a melyek között, de az is felvethető, hogy egy bolygó időszámításában vett 1529. évből, annak is a legyen mondjuk C 5342 F X 9 valóságvariációjából ugrasz az 1997-es év T 47CI variijába
- Sz:** Azt mondja meg nekünk az egy felszínen hogy így leegyszerűsítsük magunkat szóval a valóságnak egy időben és felszínen (3mp) közlekednek is ezzel egymással?!
- E:** Meglehet van miközülünk egy ki tudja ezt
(ezen két utolsó szó oly tónussal lett kiejtve, hogy nem egyértelmű, hogy kérdő mondat-é avagy pedig kijelentő)
és mélyen hallgat
titkot rejt
rejtelmes retteneteset
- V+E:** Az úzótt rokon
- E:** Hogy a lény nem fér helyén s ficorog mint a sajtban a kukac

ősidős

az viszont nem hogy miért inkább eme költséges dolgot
választjuk ahelyett hogy ülnénk veszgeteg mi jóval
olcsóbb

nem tudni

H: Ha nyugton maradsz s vagy merev mint
holtát színlelő pocok
akkor megvalósulások miriádjainak eredője
mint...

...mint

mint vízoszlopnyi föléd tornyosuló óceán tömege nehe-
zedik rád s nyom lapit szét és élterőd az csak mi
visz húz vonszol ki...

E: ...és ez az amikor azt mondják
az ember unatkozik

Sz: Figyelmes állapot figyelj
etek

E: Mert mit mondhatok ma még csak az
unalomról
szemben az undorral hol mindig van a
dolgok közt egy* mit fokozottabban érzünk rotha-
dottabbnak, itt ilyen kiemelt pozíciójú dolog
nincs és...
vagy épp ezért avagy ennek ellenére, a dolog nem
érdekes, szóval lelki lerobbanás nem következik be
csoda ez az első glancra hiszen nem a banánt
unod hanem
az Egészet
(3 mp)
s mégsem omlik bele az ember

* Eins; one

- H: Pedig ezerszer
(2 mp)
nehezebb
- E: Ahaa pontosan
majdnem pontosan
téve hozzá ugyanis azt, hogy
habár ezesetben is a minőség tűnik el azonban ez
nem taszítja
a személyt
a nemlátásba
- H: Ára persze van mint szinte
mindennek
s ez a passzivitás mely a jelentkezett összes dologgal
szembeni
- E: Ám a kvóta kicsiny szinte semmi ahhoz
(bizalmasan H-hoz lép)
hogyan ennek révén
(2 mp)
ostobák nem leszünk
nemde bár?
A nekik
(körbemutat, H tekintete ijedt)
feltárandó persze az tehát miféle passzivitás az mely
nem hagy legurulni a lejtőn s látók maradunk a hegy
csúcsán?
az
(1, 5)
ilyen
(2 mp)
passzivitás vagy micsuda
tehetetlennek megítélt unalom valami halálosan
aktívrá épül?!
- (4, 5 mp)

(H olyan arckifejezésű, amelyik az elképedt és a leplezett között van)

azt mindenesetre föltételesen már megkaptuk

hogymért van az unalom hátterében

az hogy elégünk van magából

az egész világból

(H szemébe néz)

képletes hasonlatából az óceánnal nos megkaptuk ez helyes is

ám itt több elágazási ponthoz is jutottunk

ezek közül az a legfontosabb indóház azonban mire az van

pingálva hogy rendszerként áll elő maga a megészlelt

világ is és az is ki észleli

s e két struktúra közt hasonlóság áll fenn

az ember...

B: ...nem is hinné

E: Hogy aztán azért nem butul el az ilyen mert nincs egy

konkrét dolog amitől undorral fordulna el, hiszen

mindentől iszolyog s csak ennek következtében nem

zárol maga elől kellemetlen dolgot, avagy mert a

fennebbi hasonlatosság él-e

azt nem tudom

Sz: Szavad ha jól veszem ki minél nagyobb a különbség a fel-

fogó és a felfogott között

a rendszerek volumenét és összetettségét illetően, annál

inkább van lehetőség egyfajta lelki retardációra,

melancholiára és fordítva, minél hasonlatosabb

kaliberűek annál biztosabban érzi magát emberünk

(1, 5 mp)

mert nevezzük így csak... hogy... „emberünk”

V: És ki így érzi magát

ül csak babérjain

Sz: A két rendszer hasonlósága tehát az ami

az ő aktivitása

- Sz+E:** és ez az amire „passzivitása” épül
- H:** Elég!
(helyet avagy helyzetet vált)
 Pusztá badar huncutság nincsen se eleje se vége miket össze
 nem hordanak
- V:** *(tudálékosan jobb mutatóujját dorgálólág emelve fel: H-felé lépdel)*
 a holtpontló vándor és a hasonló
 szerkezetek
 mely a fűzfapoéta egység bizony biztosítja
 aktívságát
 titkon
- B:** Brávó, idegen!
- E:** Jogi
(1 mp)
 szempontból
(1 mp, H felé)
 hadd tegyek fel uraságodnak egy kérdést
 megtehetem
(ez az utolsó szó megint a kijelentő mód és a kérdőmód között van)
- H:** Ha most itt
(a többiek felé fordul)
 jogi kérdésről van szó ...
- E:** ...akkor nem mondja nekem ki hogy én
 mit fogtam akarni kérdezni, hanem bevárja szépen kér-
 deztem, mii?! Dehát jó, meglegyen
 szóval milyen egyszerre haladni át a világegyetem összes
 pontján? Ízlik?
(7 mp)
- H:** Látják hogy ez egy örült látják hogy ez egy örült hát
 nem hát nem az
*(16 mp; H leül, homlokát jobb tenyerébe téve fejét le-
 hajtja; a többiek M kivételével szép csöndben körbe-
 veszik: E – B – Sz – V)*

M: *(a szín ellenkező pólusára vonul el, ott szerez egy kisebb hokkedlit, arra ráül, tartása magábaroskadt, hangszíne sötét és tompa)*

Hogy mindig csak az ámítás

(8mp)

és hogy én meg a varázslás

(6 mp)

a valós hogy ellep

a szem észre sem veszi

szó nem fogja

meg nem érintheted a-karod

bármеддig is ér

annyira kell az embernek valami – valaki

AZAKINEK

megsúghatjuk a titkolt vágyat s beléképzeltük

pedig belül: szinte semmi

(3 mp)

amit a legtöbb kihagy

(3 mp)

az a horda

vágyszádra kattanó kárvágó kaloda

mert

(2 mp)

igen

(2 mp)

csak az erő mi önmagában hordozza maga ellenvektorát

rák-e a méhben nem tudom

B: *(otthagylja a többieket, odamegy M-hoz)*

Milyen visszatartásról szólsz

M: Mikről beszéltek nemes

szép igazán kecses szavak ám fortélyos baja a dolognak

pusztán csak annyi hogy megoldás

nem lesz

persze, ohh mily, ostobán mondok

(5 mp)

hát

(2 mp)

azt tudom

(2 mp)

**azzal tisztában vagytok ti is, hogy megoldáskák vannak
és mindenkoR lesznek is dehát**

azt

(1 mp)

próbálom

(3 mp)

tudomásotokra hozni hogy elfogadható köztük

az áfiumra nem leszen

**hiszen kiterjesztetek vonatkozásba hoztok és mérlegeltek
dolgozat**

B: ...ahelyett hogy koncentrálnál...

M: (közbevágva) Nem nem összpontosításról van itt szó

a vágyakat kell kordában tartani itt ...

az ötlet nem új nem is ...

(lemondóan legyint)

ááááá

B: (visszafordul a többiek irányába)

Figyelitek?

A fejébe vert szöveget mint tudást kivette s fején találta

ott hol megcsókolja

a Vágyó

(3-4 mp)

(visszafordul M felé)

de

(2 mp)

azért jó

igen be

(E felé)

kell

lát-

(M-hoz vissza)

ni mert a vak is láthatja hogy mederben kell jó

zsilipek közt tartani a vágyakat különben

elszabadultatnak

némelyikük elvágta s magamaga marad

ám nem honában

mások maradnak helyükben miközben

már nem önmaguk

bimbózva dagadnak s leválva szaporulnak buja dzsungellé

önálló életté

s ki vágyta-gondolta őket már nincs is többé

az egész már csak képzelgés az önmagát képzelő gondolat

és ezredévnyi az idő meg mégegyszer annyi míg először,

jár erre valami utazó hogy beletévedjen ezen őserdőbe

(3 mp)

ohh nyomjeleket így hagyni csaknem fölösleges

B: E vészt miről szólsz

kikerülni miképp lehet

pótlásaink

így vagy úgy de kiépültenek

most a falakat rakni át

mennyit és hol?

M: Ahol kapir...

(B-re néz)

...keresgélni kell az az a toposz mely

a manipulálhatóságra vonatkozik

hogy ki vagy kik vezet avagy vezetnek az orránál fogva

melyeket

B: *(hoz valahonnan egy széket, és M mellé ül)*

Ezeket a szinteket

(E-re néz)

és kapcsolódásaikat mindenfelé

(4 mp)

nos

(3 mp)

bírod-é?

Ezt még sajnos össze nem gyűjtötték raktárlistába, vele
nem rendelkezem

H+SZ: Alaphiány.

(2 mp)

B: *(M-hoz):*

Az általad mondott kalodák s követelt kordák

(1 mp)

igen

fontosak

ha

nincsenek

(2 mp)

elmosódik képzelt és meglevő közt a határ és ez csak
manipulálja megkeveri az embert és

bolonddá

(5 mp)

teszi

(18 mp)

Sz: *(fönláll, gondterhelten, hátratett kézzel járkál)*

H: Csáva

Sz: *(megáll, H-ra néz)*

Ha... itt... vagy

(H nem reagál)

(a többiek felé)

az írt megtalálnunk sebesen kell

(tapsol párat, hangját fölemeli, de nem teátrálisan)

az udvarrendtartást kéretem és a haditanácsot!

*(a szereplők átrendeződnek; mindenki feláll, Sz leül
egy hatalmas háttámlás székre, a többiek előtte)*

(8 mp)

Kellene hogy szóljak a Királynak a Királynéhez de
unom magam
már nem érdekel a másik se
a dialógus mit mondjon a monónak
beteg számár
bőr
hús
szalámi
prés
házunkban
hát
hat
sajt...

B: *(közbevág)*
...legyen a talpán, ha
(2 mp)

Sz: présjelét ha lelél jelét e honban
hal áll a fel nem koppan
(B felé fordul)
nehogy az orrára koppppincs
mert ha csak hajtincse egy az nem sok is görbül,
akkor hopp
*(szemöldökét teátrálisan felvonja, jobb mutatóujjával
oktatólag int fölfelé)*

B: másszor
hopp
(3 mp)
tibi, ma neked
holnap mehetsz
a
a híveddel
a jó hírekkel
szövetségbe forrandó
propagálnod mit akarsz

Sz: A prés mely
hal szőlő avagy sajt
nyomására szolgál
t
most nem más mint mi minap megintcsak hangsúlyozánk a
pedagogizált húsprés
*(kihúzza magát, mint egy angolszász ügyész, kicsit német
filiszteresen)*
a tudós
társada
lom
hölgyeim és urrrrraim
ma is
(mint mindenkoron)
kitart ama stabil, és
(mindenkor – kéremszépen – stabilisnak is maradni tudó) meg
dönt
he
tet
len
nézetemmellett miszerint
az ellenség megsemmisítésének egyetlen tudományos módja a
már fölvázolt húsprés
(kéremszépen)
merthogy!
pászirnyákoljuk be autoklávunkba a két autochton mobili-
tásgondolakitta
persze
hát
az
emberekre
és a
és a
és ö ö ö hát ugye

ezekeza ezekeza miszogyákra nevük mi is
*(a V felé fordul, kezével úgy hadonászik, ahogy azok
gesztikulálnak, akik hirtelen elfelejtettek egy nevet,
és már a nyelvükön van, csak..., csak...)*

nó hát a kardinális úr ha megmon...

V: úrszéllova...

Sz: Áááááázázz, úrszéllovas maskara bót az
volt az az az úrszéllovas
Szóval amellet rendithe...

(állát megfogja egyik kezével, fejét töprengően kissé leszegi)

... tranquillitásnak ma is meglészen az eredménye
kéremszépen

a húsprés a megoldás

mert az urak is beláthatják – s nem kell ehhez természet -

tudományos ismeret –, festették már önök is a

kisdedóvótól késsel és pirossal hogy mi jön ki

ilyen egyszerű ez

nosza hamar

belerakjuk emberünk...

(H felé néz, tesz őfelé – je – pár lépést

H félve konstatálja annak fenyegető közeledtét)

... meg persze ezt az úrszélmotorost

fedő rájuk aztán ásó kapa nagyharang

a többi a technika feladata mint mondtuk volt

M: *(Sz felé lép)*

Elnézést ó magiszteri nagyság

gondolatát kétségbe hogy fogom

hogy?

B: Hogyne!!

M: Hogyan?! Hogy ne? Ohhohohhhóóó, hógysisne!

Még csak akkéne!

(4 mp)

(eltűnődve)

De miről is kezdtem beszélni?! Hogyis volt?

- B:** Gógyibolt
(1, 5 mp)
benneminden mesevolt
- M:** Kérem
- Sz:** Kérem... széééééépen!
- M:** Ahh igen ééértem
- B:** Dehogy magáért attól ne féljen félünk mi attól eléggé
már zagyvát mit fog össze meg vissza
- M:** Kérem én ...
(*Sz-ra pillant, kissé ijedten a tudós racionalitásától, érzékmentességétől, savatlan borsatlan voltától*)
(3 mp)
kérem szépen én csak azt monda...
...nám hogy
megítélésem szerint
(*éreztesse M örömet itt azt illetően, hogy ilyen szakkifejezést tudott mondani a tudósnek*)
a vágytükör az egyetlen megoldás mit mi művészek mondtunk
már megannyiszor
úgy látszik; hasztalan
(*testhelyzetet vált, jókorát*)
- E:** Igen igen ez arra emlékeztet amikor egyszer valakivel arról
vitatkoztunk, hogy vajh nem nagyobb hatásokkal dolgozik-e a művészet egy tudományos kérdésben mint a tudomány szóval feltárhat-e mondjuk egy festmény, ami persze nem művészet, tudható, szóval feltárhat-e mondjuk egy rabszolgákról való szoborcsoport egy pompás déli városban melynek múltja felmérhetetlen és ott él az emlék az életkorokon túl az emberekben
valahol
igen, szóval feltárhat-e egy ilyen szobor többet a történet-tudomány eredményénél a rabszolgákról
hiszen

**mint írta egykoron valaki egy műben több van mint mennyit
beleszándékolt a jámbor megcsináló**

(4 mp)

mert meglehet

(3 mp) (feléje fordulnak kíváncsian)

de nem hiszem

mert

**olyan ez mint amikor egy komolytalan darab egy szerep-
lőjét kiragadjuk; a kifestőből**

ollóval kivágjuk majd

Életet! lehelünk belé s

kiderül

**benne mégiscsak annyi van mint mennyit csak beléírtak,
és ha nem vagy intelligencia és nagy kis hercegem
mégoly kevés is lehetsz egy lakáscserénél vagy ha a
szenesembert köll megrendelned vagy amennyiben a
rovar-terem őreként mert más munka nem akadt, át
kell verj egy számlaügyi eladót egy jó cél érde-
kében két napig.**

Akkor elhiszem

akkor, ha

(2, 5 mp)

ezt is megtudod

de szerintem a csalódás, a kudarc rémes

magunk is össze

**omlanánk látván kis hősünk kit szívünk úgy megszeretett,
hogy drága gvinplenünk csak mily esetlen és bugris
abban, amit még pedig lenézett kollégánk is jóval
elfogadhatóbb érték mellett végez el**

hát ne áltasd magad

eredményed nem leszen

**mibe belebukik az álszent tudomány és a művészetnek is
eidosz és idol közti azt csak a bölcsélet tette**

éri fel

ha

(1, 5 mp)

feléri

(1 mp)

persze egyáltalán

(2 mp) (Sz-hoz fordul, M-nek hátat fordít, hangszint vált)

Nagyúr! Dicső nagyúr! Ne feledd nem ír mi csak felszíni

kezelés

a jelentem a dolgot, mint mondtam, megoldani nem lehet

vissza kell menni az évmilliókba

egészen az elágazáspontig

ott lenni

ott nyaralni

ott strandolni és zátonyra nem futni

megérteni a tó alatt mindeneket

és ha van még kedv az előtervet bekövetkeztetni

akkor

(2, 5 mp)

hagyjuk akkorra és az odakerülteknek

(leül, V feláll).

V: Eme utaztatással egyetértek az elgondolás remek kikap-

csolja persze belőle a

helyet

olyat láttat barátom a dologba mely benne nincs, a helyzet

ennél...

...lássa be...

sokkal kevesebb

sajnos

csak ön látja bele ezen komplikált dolgokat ennyit az ügy,

meg kell, hogy mondjam, sajnos nem tud, pusztán ke-

vesebb

a probléma más és nem

új

merthát van-e kiábrándítóbb mint végre elmenni a vágy

földjére s kiderül az ott hogy minden mit beleképzel

az ember legott csak egy díszlet maximum

jóesetben

az egészcsak

(lemondóan legyint, és hangszíne megvető)

eltévelyülés

B: kapcsolódok az itteni elmefejtéshez elmevetéshez

igen, ez kell nekik, a lemondítás

hogy jusson el értékeikhez az hogy rossz ott lenni ahol

nem kell és nem kell mindenütt ott lenni

(2 mp)

tudom

(1, 5 mp)

magam ellen is szólok hiszen mindenütt ott lenni és mindent

megélni lenne jó ám most

hazudok

mert azt kell tegyem

és ilyen mersz ritkán készlet

lemondítani a legnagyobb barbárság

mégis királyúr

most az egyszer meg kell tennünk és akkor hátha vissza-

fordulnak és utjukat affelé veszik mi ránk vészt

nem hoz

(2, 5 mp)

nem tudom

(mindenki leül, Sz fel-alá kezd el járogatni, gondterhelten)

Sz: Szép kis...

Kis??

helyzet ez

mindegyik a másikba szeretne hullani, és állítható,

igenishogy önként és nagy erővel kívánva szóval
mindkét fél a másikba szeretne hullani úgy hogy
közben pedig és ez is tény nemhogy nem szeretik
egymást de éppen ellenkezőleg

H: Erre jutottatok zavart eszetek!

V, E és B hirtelen egymásfelé zuhanva eldől úgy, hogy egymással
szemben 120-120°-okat zárnak be, fejük befelé, láb aik kifelé
mutatnak.

H: A tárgyalások eredményre nem vezetnek e világban itt a
jó mindaz ami kiemeli hogy most ez: meglehet

V: *(felül, a nézőtér felé fordulva mondja):*

Az ürszéllovasok hozzáfogtak s két utolsó malom megsemmi-
sítéséhez

B: *(szintén felül, V-felé fordulva, szinte annak szavába vágva):*

Megsemmisítésének az volt az oka-boka, hogy a hullámszerű-
séget magokba

szijjjják

E: *(felül, kinyitott tenyereire támaszkodik, ránéz H-ra és
fexik is vissza)*

Ők is

mint mi is

holtpontra jutottak...

V: ...mert: pusztíták ám csak a malmokat

mégsem lettek hullámtermészetűek

sem határosak

sem semmiben

emberiek

(H-ra néz)

a tárgyalásnak

(2 mp)

értelme vész

M: Azonban
a dolgot minekis tagadnánk
történt egyvalami nemvárt
valami harcközi dolog mely
mely
nem mámor nem következménye dolgoknak azt hiszem
szóval beleszerettek az emberi életbe
és
tünetek ütöttek ki elménkön
elterjedt
elterjedt
és csak elterjedt
lelkükben végre
a hullámok lassan lassan beindultak
elterjed
elterjedt az a nézet
beindultak beindultak
a nézet a nézet elterjedt hogy
ők maguk a
ők a
malmok
és nem ők
és nem ők pusztítják a malmokat
(4 mp)
hanem
(1 mp)
a sors
(2, 5 mp)
űrszéllovasok alakjában
alakjában
alakjában

- E:** A kérdés áttért másra is másra is
megérintette a filozófusi had tompa elméjét s magát a
szerető egyszerű
szívek bátor birtokán belülre belopta
a kérdés
akkormár maguknak az lett
léteznek-e az űrszéllovasok
(5 mp)
nem lehetett
(2 mp)
többé
(1 mp)
tudni már
s telepatalények nem örültek-e meg avagy
nem estek-e valami
vallási fanatizmusba
(ha ült, feláll, ha állt, leül; az egész 9 mp)
az
(1,5 mp)
emberek letargiába estek
tudni való, mit nem értenek milyenek is
azok a lények akiké válni szerettek volna
mindig
- H:** E letargia érthető
mindenki számára érthető
módon ment végbe
(3 mp)
egyre kevesebbet kezdtek az emberek
beszélni
(2 mp)
többé nem foglalkoztak az öt gondolattal

miképp lehet megváltódni

sem közösen

sem

másképp

Sz: Az úrszéllovasok pedig

(4 mp)

elhatározták, hogy végső rohamot kezdenek meg a még meg-
maradt két malom ellen

M: Összefog ám az ország művésze a pappal

hogymegmentsék

megmitfenntartani másoknak

érvényes és érdemes

Sz: Az egyik szélmalom védelme a bolond tiszte, segédei a

papság a másik

bízva legyen a filozófusokra s művészkéimre

(mindenki fel-alá kezd el tüsténtkedni, járni)

V: Lázás építkezés kezdődött

jött létre ez itt s lett áttéve amaz odaát

közöttük, ne szaporítsuk a szót mi se, a vándor közvetített

járt mint motolla malomból ki

s bé a másikba mondani el hogy hol tart

A másik

pusztán csak serkentendő a védőket

ide-oda ide, oda

hogyezt tedd meg azt vidd és erre rá és hová

mit vigyázni mert jól tartson és legyen neki a roham

csak viszketés véd erő vár végeken

H: Üres látszat s jobb ha csak beteges képzelgés

az egész lényegileg nem is létezik

csak vádolás

levezető

beképzelés

(elkezd sétálni közöttük, ezalatt csend, 10-12 mp)

mozogni kell

hogymint a légy ha lélekzeni akar hát

mozogjon

ficeregnie kell

ez az ember virága-világa*

hát minek

minek is neki hogy egyszerre menjen át minden

csak a vágyás és az elképzelés mit szervezete kibír, s bír,

elbír vele

(leül)

M: Ez bűn mit szólsz elmondani

nem szabad soha

mondani a végső pontot

H: Nem kérdés erkölcs végső maximális elszámolás

a végsőből ítélni és nézni vissza

a végsőnek Szintjén

tudom nem

hiszed

M: *(felnevet)*

azt csak hiszed hiszed hiszed nem hiszed

(nevetve)

hát figyelj

(a zeneszám a Saga együttestől; M nevetve táncol rá,

a végén kötényféléjéből előhúzza egy maszkot, amely H arcát

másolja, s fölteszi, azzal táncol tovább; H döbbenten ül

le; kb. 3 perc)

* angolul: that is your world

németül: das ist die Welt von einem

H: Bírni az univerzum minden
egyres pontját egyszerre

(9 mp)

igaz

meglehet

(5 mp)

M: Rendelkezned az összes anyagokkal és
hullámokkal...

H: *(fölpattanva, a másikat félbeszakítva [ilyen bizonyítás-
kényszerességgel teli reakciója eddig nem volt])*

Hát mit tehetnék?! Rohangáljak

e tán

s mit forrasszak össze alkossak valamit nekem

nincs unalmam

kitalálnotok – nektek kell

(4 mp)

E: Mindenesetre irigylésreméltó a
helyzeted

végre valaki köztünk ki tudja hol áll s előnyei még számosak
sokat tud mit soha el nem mond hogy hány centi volt a zacc

Don Celestaso bögréjében 1816 április 5-én délután 1
előtt 1 perccel a kis tálalóban és hogy milyen rezgést
írt le az egyik mifenetudja melyik atom egy XV. Század-
beli grönlandi egyik kis virág valamelyik részében, és
hogy most hány grammal hízik az egyik molluszka az
argentin partoktól harminchét és fél métere a nem tu-
doménmilyen helyen pont és ma éppen hányan látnak szí-
váványt a lények mindenütt meg hány mikronra van most
a Proxima Centauri legnagyobb hídja a Golden Gate-től

nem rossz ha azt vesszük hogy még súlykolni s integrálnia
sem kell hozzá
számára a túlcsordulás ismeretlen kivévecsak
ha épp nem azt akarja
de teremtem az arcúság
hogy most hol van az én és hol az egy
ha meglehet, nincs is végleges nyelv melyen gondolkozhatnánk s
mi van
csak félre –
(3 mp)
... nem nem állítás
az már maga is a titkok egyféle megosztása volna nem
félreállítás hanem
félrementetést kellene mondanunk mint amikor a gyerekek azt
mondod, elvan, ha játszik
de az arc és a felejtés
hogy valamit azért csak tudunk s meglehet az idő multával
egyre inkább
s jobban, meghiszem
bár a kétség előrevisz minduntalan egyfelől hogy harc avagy
énfeladás, énhit és hit ösztüze közt
más szempontok mentén pedig a kollektív emberi tudása
hogymert megmártóznék benne és épp tudásom gondolataim
a leszígetelő porkolábok
hát pont az torzít s elfed minek segítségét
kérem
kérem
kééérem
kééérem
ez most milyen hogy nem maradt fogóddzóm
a látáshoz hogy minden oly lebegő
és hogy van-e mozdulatlan pont ha egy is
a világmindenségben
nem tudom.

- V:** Talán egy kicsit megpihenni
ezen már többször törtem tökfejem én is
ám nem hozadékaként egy váltás igényének
azt hiszem
- B:** De jó urak ezekszerint ha azt mondom, hogy „álljunk meg
csak egy szóra”, akkor ott valami tragikus bomlik ki
a háttérben egy kiút az úttalanná válásból
amin persze az időben elég hamar túllééépünk
(3 mp)
de nem tudom –
hogyan tudnánk-e mi vajon állni
és ha igen
mivé válunk általa
- V:** Még olyat nem írtak le hogy valaki valami egy valamki
megállt volna
s jobb lett neki-
a helyzet az hogy valami szörnyeteg azonnal megöli e for-
radalmárt tette hogy hogy mer
merni mást
mint mi előírt mivel
nem is élés de nem is öngyilkolás hát amivelpedig lehetne
mondjuk
hát
valamit is
felmutatni
igen, igazad van nem de mindkettőtöknek ezt a megoldást
még be nem tudta járni senki, hogy megnyugvást lelne
bolyongó kukaclelkünk
Vég-re
(7 mp)
- M:** (V-felé)
Leállni kívánsz?!
- Miféle tagadás ez benned a parancsolat mi ha ily intenzívnek
lenni tud

erős lehet hisz

(2 mp)

fertőz

most időnk erre

(Sz-hoz fordul)

nincs, ugye, nagyuram?

Sz: De van mivelhogyz lényegi miről szól

hallgassuk a Vándort tovább

M: Hallgatni hallgatni a munkával meg nem haladni veszélyes

ez

Sz: Azért hasznunkra csak leszen

mert fontos az mi lényegi

érint mindannyiönkat

M: Szerintem nem inspiratív nem mozgatja meg a lelkeket

csak szellemi torna miképphogy az ember a sivatag homokjába

karmolász

Sz: Nekem mégis tetszik

M: Ám megyünk-e valamire a sztrájkkal mikormeg itt van nya-

kunkon a vész?

Sz: Látszólag jót beszélsz ám a

távúság

hogymert lehet javunkra mutat hosszú távon az mi röviden

erejét ki nem adja

M: Időnk hát ennyi

tenger

jobb ha tehát én is tudom

Sz: Persze igazad meglehet éshát lássuk akkor te mit tennél

M: Én

(Sz-hoz közel megy, bizalmaskodó, lehalkított hangszínnel,
szinte súgva közöl egy mondatot):

ammondó vagyok hogy útban van ki áll

(3 mp)

Sz: (Halkabban beszélve mint eladdig)

Mit értesz ezalatt

M: Csak a szót szaporítja itt a munkálatokat pedig feltartja
lázító beszéde

Sz: Száműzöttessék-e hát?

M: A gondolat jó hatásfokát emelni azonban
(2 mp)
noshát ráfér még

Sz: Helye félre valahol nemigen jó hát

M: Úgy vélem
(*még halkabbra veszi kicsit hivataloskodó korábbi hangszínét*)
akkor végeznénk munkát letudottat ha
(3 mp)
eltörölnénk.
(4 mp)

Sz: (*még nem érti*)
Eltörölnénk? Dehát nem bandita csak egy
jó vándor csu ...

M: Vándor csupán, ez lázító lidérc,
nagyúr meghihedd

Sz: Úgy véled hát hogy birodalmi érdekeket véd az a tett mi őt
kitörli

M: Pontosan
(3 mp)

Sz: (*mérlegel, állát fogja*)
(3 mp)
Bár szívemnek kedves volt ám a helyzet kockázatot most meg
nem bír, ezért ám hát meglegyen
(*kezét megint teátrálisan csapja össze*)
Vándor jöjj ide!

M: Dehát ...
(V Sz-hoz)

Sz: Bajom van véled tetemes.

V: Igenis, nagyuram?!

- Sz:** Noshát megfelelj, kérdezlek: birtokában vagy-é te oly
képességeknek melyek révén az úrszéllóvasok gondol-
latiba belépni mint nekünk titkok birodalmába tudsz?
- V:** Nagykirály, gyöngé az én elmém sok itt körülötted az eszes
ki a dolgokat jobban
(2 mp)
- Sz:** Rendben
most szólj, hogy dolgukat kifürkészni tudod-e
- V:** Furcsa képességet kaptam én anyámtól nagykirály
a gondolatbalépést
(elfordul Sz felől és M-ra mered, az hátrahőkölve lép
kettőt) (4 mp)
mi haszon sokszor
- Sz:** Kár lenni tud-e becsülettel felelj!
(4 mp)
- V:** Hogy mi a kár csak kicsiben érzem megfelelnem kötelező
nos meglegyen.
Kikerülhet mi bekerült oda s vissza megy ez
az ismeretnek nincs parancs
(5 mp)
- Sz:** Nos elmehetsz
(V el)
- M:** Na látod még ez is
kifecsegi titkaink
- Sz:** (föl-alá járkálgat) (újabb tapsolása)
Porkoláb!
- M:** (férfias hangon felel, szalutál, bokáját hangosan csapja
össze)
Igenis Nagyuram!
- Sz:** Az előbb ki itt volt elrendelem bitófára elvele munkád
végezd sebesen időnk latolgatni e bajban oly kevés
- M:** Értettem!
(szögletes mozdulattal el)

(M és V egymás mögött mennek körbe-körbe, V elől M mögötte 2 m-rel, M néha előrehajol menetelés közben, ezt V előre megérzi, és ő is emevvel egy ütemben teszi, s ez így megy 44 mp-ig)

B: *(ült, most felpattan)*

Ebből elég legyen

favicc, hol nem tudni hol a határ a reménytelenség türelmetlensége és a remény türelmetlensége közt és még valami

(2, 5 mp)

rohadt

(3 mp)

ihlet

hogy csak ihlet meg ihlet már akit persze csak megihlet

hogy annak járjon mit járjon dukáljon és szalutáljon

hogy egy csomó ember meg várja e kurvát

cumira

a valós helyzet pedig csak az

s a valóságtól a valóóóságtól a valoóóóóóságtól peniglen

hölgyeimésuraim még hol vagyunk még eme alapnívó sem tűnik megközelíthetőnek

miképp az irány eleve célvesztett, mivel nem kell eleve ihlet

(V továbbmegy, M leáll, V „vakon” tovább csak egyre körbe s körbe, és B csak akkor folytatja tovább ha V már megtett egy

„önálló” kört – tegyük hozzá: végre!!... –, és belebotlik M hátába, fel is löki kissé, majd mint aki észre sem veszi,

hogy fellökött valakit, megy tovább, azonban a következő köre már olyan, hogy kezeit tapogatóan teszi maga elé,

a Vándor megvakult, a Múza bénán áll).

a Vándor megvakult, a Múza bénán áll).

és eleve ezt élni meg

hogy ihlet nélkül is robbanjon ki belőlünk

mi az optimum

H: Maximum maximum?!
(8 mp, de B nem tud felelni)

E: Ám mindegy jó
 mindegy a fenét mindegy
 ám igazad van mind egyre megy
 most tüsténtek legyünk mert kivégzik
 s akkor tényleg egyedül maradunk

B: Úgy igaz
 életét megőriznünk most a legfontosabb

E: Szólnunk kéne az uralkodónak

B: Szeretem a naivitásod és ezt most kezelni is fogom latba
 vetem minden udvari befentességemet
(Sz felé fordul, odamegy hozzá)
 Jókirály...

Sz: A Vándor mián jössz, nemdebár

B: Uram, én...

Sz: Üzenem a bakónak s pribék garmadának hogy a jámbort
 eleresszék parancsom tüstént megcselekedjék

B: Uram...

Sz: Hát nem sietsz

B: Már máshol is vagyok
(4 mp, elindul ellenkezőleg, de megáll, s visszafordul)
(2 mp)
 tudd
 ettőlfogva veled mindig

M: *(a feje félre volt billenve, állva aludt mint a katonaló,
 most megelevenedik, mintegy felébred, s látja, hogy
 a V megy körbe-körbe)*
 Számúzték számúzték ki mit tett
 a munka mit tett
 ő tette avagy magam
 ám a béke szent

E: Ahogy a béke szent valagát csókolja

M: Ám a munka parancsolja
ő az úr
s én az őr

Sz: Nem.
(M kérdően néz felé)

Sz: A szándék
(2 mp)
és ha a csúcson vagy
a rászánás is
(3 mp)
merthogyha én a késem bánom
hogymily cudar
s nyele megrepedt
megjavítani ideje lenne már
egy porkolábra van csak szükségem egy szorgalomfalatra
ne húzzam-halogassam már s megszögelyem végre
pusztán ennyi
(8 mp, M szólni sem tud, „megkapta a magáét”)
ám hagyjuk most a filozofálást
a munka hogy áll
(B felé fordul)

B: A papok nagyúr
elhatározták hogy olyan íráskákat hagynak
a védelmükre bízott malomban mik sejtető erejüknél fogva
az úrszéllóvasok idejét elveszi szelüket szárnyaik alól
kifogja és azok csak olvassák olvassák, mert nem gondolt gondolatok
s nem érzett érzetek
időien kell bennük haladniok ha a végükre kívánnak járni
s hogy kedvük végére járni meglegyen
gondoskodik majd az írások többértelműsége falatja
és foga

aminélfogva idejük pusztítani másra már nem lesz
az ötlet én belátom nem túl eredeti
okozták már mások is s belekövesedett ki végérejutni
kívánt

(2 mp)

meglehet.

(9 mp)

- M:** Nagyúr a másik malom célja
hasonló végcél
ahol a művészek és a filozófusok állítottak fel csuda tárgyakat a figyelmet kötni le
eme
képződmények
(3 mp)
használatjukról mondani tulajdonképpen
semmit nem lehet
eléggé
(nyel egyet; 3 mp)
képzetrombolók és
elkeseredetté tevők
hogyan mi kik is lehetünk
merthátcsak silány tetűbanda mitől elvenni sem érdemes
semmit
egy tükör
melybe belenézés után
mert a vágy tükre volt
szégyenében elfut
(V-ra néz; 4 mp)
s ha honja lesz is valaha
távol tőlünk.
- H:** Vagyis holtpontra akarta juttatni
mindkét malom
a behatókat kiket idegeneknek állít be

(3 mp)

E: Nem azok?! Hát nem azok? Nem azok. Nem azok!

Jajj.

H: Annyiban idegenek köztetek amennyiben más tesznek s
kötődnek hozzájuk eltérő dolgok
ti

(2 mp)

látom

tetteitekben serények vagytok istentelen

érzelmeitekben passzívak

a spekulációtok ez

ők

mindkettőben aktívak

V: Állni – menni

a valahol lenni

ám a kihagyott felelet csak az lehet

tudni azt hogy

egyszerre tényleg egy helyen vagyunk-e csak

és meddig terjed ki

elérési köre annak, amit úgy hívunk

hogy ez vagyok én és ez meg ez

és mindezeknek helye micsoda

H: Veszélyeseket kérdezel fiatal

egyszersmég

megvénülhetsz te is

és a léptékekkel-mértékekkel bajod más lesz

ám egy kevés az tény

hogy úton jársz

E: *(Sz mellé ül, hozzá beszél)*

Azt hiszem mi most e bajjal másutt vagyunk

Sz: És eme másuttlevés a közös kapocs a két létezésforma közt
mely nem

a másik dezilluzionálása

mely nem
időgépes kísérlet s
mely nem
a vágyak reciprocitása
(*E-re néz*)
hanem egyként felfogott
harc s nemcsak felfogása hanem maga
a harc
a teremtés
(*2 mp*) (*sóhaj*)
konkrétsága ellen

E: Pontosan.

M: (*elkezd futni ugyanazon a pályán amin korább V ment ám épp
ellenkező irányba, s kiabál*)

Emberek, utcanépe a telepatalények

elfoglalták a malmokat

mindkettő övéké

(*megáll*)

Ám figyeljete s halljatok csudát

csak várjuk csak várjuk és csak várjuk szüntelen, hogy

kijönnének

legott pedig semmi

hát mit tehetnek

odaragadtak-e hát csirizmód a székekhez

(*mindenki székeken ül ekkora már, kivéve őt, ám már ő
is áll*)

H: Láthatjátok magatok is holtpontra jutottatok megint, kellett –
nem

S következő mit sajtkukac lelketek tenni fog hogy hír-
nőköt küldtök beléjük

hasukba

(*körül néz 5 mp tekintete B-on megpihen*).

ám mit megtudni fogtok
hasatokat neveltetekben nem fogjátok,
bár lehasaltok a hírre
hogy a malomban
egyikben sem
nem találni senkit.

V: A malmok üresek és a vándor feltűnt megint
próbálták szóra bírni így s úgy
ám néma maradt
s csak hallgatott*

Szaván fogta

(B-ra néz ő is)

valami – valaki kinek – minek az ember nem tartozik
ha örököse
megint

(4 mp)

ám az arcáról lerítt hogy tudója valami nagy vésznek
faggathatták szóra nem fakadt

E: A legmegdöbbenőbb az volt hogy
(feláll, kissé idegesen elkezd fel-alá járkálni homlokát fogja)

a malmok mind a kikötőben
a jó testvérrokonok

(4 mp)

lassan-lassan kezdtek felépülni

és

(5 mp)

magukból

B: Egyre pompázatosabbak lettek

M: Sokkal szebbek mint voltak valaha

következésképp az akkori sebbel-lobbal való építéseknek

* D: und er hat nur ja geschwiegen

hogy a sietségben kihagyott ornamentikák
is eleve megjelentek

és más díszítések

H: Az emberek nem tudták mire gondoljanak

Sz: Ott pompázott egyszercsak az összes díszlő varázsban
megérintható valóságban

igaz csodaként

(7 mp)

B: Az emberek nem tudták mitévők kellene legyenek

és csak álltak és bágyadoztak és ötletezgettek hogy mi is
mivégre

az értelem hol

vagy ha azt nem lelik a hasznát hol keressék

és

elhatározták

(3 mp)

hogyan a malmok feladata

(2 mp)

ettől fogva az létszen

(2 mp)

hogyan örölni fognak

(6 mp)

magot a kenyérnek, gipszport a szobrásznak, papírt az

íróknak és maltart a háznak

Sz: *(feláll)*

A legmegdöbbentőbb azonban

(az ajtó felé kezd el menni, H arckifejezése ijedt)

az volt, hogy akik bennük dolgoztak

napról-napra egyre

szótlanabbakká váltak

s egy már malomban tíz éve dolgozótól szót elvárni

nem volt lehet

s közmondásossá lett

hogy ha valaki egy molnárhoz ment

(kint hatalmas villámlás, Sz kissé összerezzen, kinéz az ablakon, megjön a dörgő hang)

szóval ha egy molnárhoz

(a közönség felé fordul)

ha mentél az már szavak nélkül is tudta tennie mit kell vendége mit

(az ajtó elé ér)

kíván.

(A beszélynek itt végeszakad. Kopogtatnak, s az ajtó kinyílik kívülről befelé, és belép egy vasgolyófejű, amúgy emberi testű – törzsű és végtagú alak, és szótlanul lerak egy fekete üveglapot; egy olyat ami félig tükör, és 4 tükröt. A hat lap mérete egyforma)

- VÉGE -

GONDOLÁM, A MALOM...

Ich fühle, die Mühle...

I THINK, THE MILL...

Rhapszódosz-Kórusmű nyelvben

Hatszereplős színdarab szkeccs-szerű leírása, történésmutató

Adott egy imaginárius térben 2 malom. Hogy a szimbolikában a torony, vagy a híd mit jelent, egyértelmű. A malomnak is két pólusa van. Az egyik, amelyik „beadja magát” a sorsnak, szelek szárnyának van kitéve; eszközszerű, és passzív mátrix. A másik oldala a kihívás a Don Quijotóknak, örökös cél az emberi lét túlhaladására – amennyiben a teremtésben az egyetlen szabad tett az öngyilkosság, s ez azt kerüli ki azzal, hogy egyszerre kvintesszenciális közép-pontja éssznek, erőnek, heroizmusnak s etikumnak, miközben pedig mer magáról a legnagyobbbról is, épp emélti lényegéről lemondani azzal, hogy a pusztá eszközlétét is felvállalja. Ennek okán nincs még egy ilyen erő-entitás, mert míg a kardfogú tigris (Smifodon Californicus), a Bábeli Torony, az Alexandriai Könyvtár, Don Qujote és a Titanic is csak az egyedi név mellett tudja azt nyújtani, ami.

- x -

A közegről csak annyit tudunk meg, hogy egyben kikötők is.

CAST: Elmélkedő (E)

Száfjy (Sz)

Holtpont (H)

Muzsaalak (M)

Bohóc (B)

Vándor (V)

Viharban jönnek be a malomba, fejvesztetten. Láthatóan ismeretlenek egymás számára. Bezárják a malom ajtaját, lassan összeszokznak, lecsillapodnak, félelmük elül. Egyelőre még nem tudjuk, ki mitől fél. Parallel: zene, mely az egészszel ellentétben cinikus és könnyed. Ezek ezalatt hektikusan össze-vissza. Hangeffektek: viharé, később égő házé.

Elm. és Bohóc észreveszik, hogy a malom belül képekkel, festményekkel van illusztrálva. Négy kép. Az egyik egy királyt ábrázol, a másik egy udvari bolondot, a harmadik egy festőt (az akkori idők leggyorsabban dolgozó dokumentátorát), amint egy fényképezőgépet fest, a negyedik egy olyan képet ábrázol, akin nagyon látszik, hogy fáj a lelke. Adott még két képeret, az egyikben valami olyan kép, amit mindenki másnak, más tartalmúnak lát, a hatodikat üres keretnek látják. Elmélkedő kiötli, hogy játsszák el a képszereplőket, hogy elűzzék az unalmukat (Nietzsche-i tragédiaelmélet: az isteneket az ógörögök azért találták ki, hogy elviselhesék a lét tragédiáját). Holtpont ez ellen van. Végül is a szereposztás a következő lesz:

E: a fájó ember

Sz: a király

M: a festő

B: az udvari bolond

Ez az a 4 szereplő, egy mindenkori társadalomban, akiknek „minden” megengedett. Holtpont és Vándor kívül maradnak szándéixerint.

E először is azt veti fel, hogy azt kellene kitalálni, minden önálló képet fessen-e le, avagy közös történet – act legyen-e inkább. A vita kifutása az, hogy közös darab legyen. Ezzel egy alkotás (=folyamat) indul be, s nem veszik közben észre, hogy ebben ők teremtk és teremtettek is. Megindul a játék.

- x -

Szereplőjellemezések:

- E: németes alkat, léte a gondolkodásra van építve. Hasonlóan az ógörögökhöz, nem ismer elköszönést, megköszönést, üdvözlést és viccet. Személyét illetően fontos, hogy a Muzaalakhoz viszonya apollói, a Bohóchoz és a Vándorhoz dionyszoszi.
- Sz: született arisztokrata a szó eredeti, igazi értelmében. Megmozdulataiból sugározzék a Fenségesség.
- H: nem destruktív, nem passzív elem. Érzékei a legfontosabbak; az, hogy meg tudja találni (túlélés, de etikum nélkül, tisztán szűz értelemben). Nem mérlegel. Nincs rá szüksége.
- M: szép nő. Nő. Érzékei vannak a Behívásra. Természetesen az irracionális, mintolyan felé huzza el a dolgokat.
- B: cinikus ellenpontja E-nek. Ő is létértő, de viccet csinál abból, ami nem az. nem lehet archetypusa semminemű diogenészi krakilerkedő, profanizáló alkat (!).
- V: nevében is megvan a lény: elégedetlen a fennálló dolgokkal. Terepváltó, de megtalálásai épp ellentétesek H-éval.
- Sz: huzattattam a kikötőkbe egy csomó malmot, hogy megvédjenek bennünket az űrszéllovasoktól, akik portyázásaikkal be-betörtek és törnek most is az országba. Sajnos ezeket, 2 kivételével az űrszéllovasok elpusztították.
- M: Az űrszéllovasok vastag páncélokban jártak állítólag, és az volt a tulajdonságuk, hogy fejük helyén egy nagy, fényes, fekete emberfejnyi méretű golyó volt híján szerveknek. Telepatikusan érintkeztek.
- B: Beteggé tette őket a leszígetetlenség. * Akartak egy helyet, ahol hullámokban jönnek az információk, ahol vannak titkok, ha időre is. Szerettek volna találós kérdéseket és vicceket, mert egyszer az udvari bolondjuk, aki nagyon bölcs volt, megjósolta nekik, hogy lelkük csak akkor váltatik meg, ha eltanulják az emberektől az érzékeket és érzékelésüket. Hogy miképp fogták fel akkor az emberi világot, ha nem voltak érzékeik? Az emberi kultúra maga egy információköteg, s az, mivel ők épp a leszígeteléssel nem tudtak rendelkezni, az Egész bennük volt.
S azonnal...

* biológiai tény, hogy az evolúció kísérletet tett a telepatikus-empatikus információátvitelre, de ez zsákutcába vezetett, mivel az információ leszígetelhetetlenül maradt.

- E: Addig kell menniük, míg az emberek közt meg nem történik a csoda: azok odaadják nekik az önmaguk számára legértékesebbet.
De mi az embereknek a legértékesebb? Az űrszéllovasoknak ugyanis az érzékek. Eljöttek tehát az emberekhez, de azokkal nem tudtak kommunikálni. A viszonyt a pusztítás képezte. Ez lett a közös köztük, ez lett köztük az a tükör, amiben egymásra és önmagukra ismertek. Kiderült ugyanis, hogy egymás álmaik.
Az emberek a határtalanságot, a szigeteletlenséget, a mindazonnaliséget keresik, vagyis mindazt, amivel az űrszéllovasok már bírnak, amazok viszont emberek akarnak lenni. Mindazonáltal az űrszéllovasok is megválthatatlanok voltak, hiszen az emberektől nem kaphatták meg azt, amit amazok a legtöbbször tartottak, hiszen az maga a pusztító űrszéllovas.
Történt pedig, hogy az emberek közt volt egy botcsinálta telepata. Ez nem is lelé honját a hazában.
- V: Ez a Vándor volt. Ő közölte a királlyal, hogy mit is akarnak valójában az űrszéllovasok. Összeült a haditanács, hogy miképp lehetne tulajdonságokat cserélni. A feladatot kiadták a tudósoknak, a művészeknek, ki mit javall az áfiumra.
- Sz: A tudósok azt mondták, kell csinálni egy húsprést, amiben összepépelnek a kétféle lény 1-1 példányát, s ami kijön, azt két különbözőképp kell nevelni. Az itthagyt kérdés azonban az, hogy a végén ki ki?
- M: Kell csinálni egy tükröt, ami a vágyakat tükrözi, s ami ott képileg megjelenik, azt mindig rögzítse (!) valaki, s a vágyó nézze állandóan a képeket addig, amíg maga is teljesen azokká nem válik.
- E: A filozófusok arra jutottak, hogy kell készíteni egy időgépet, amellyel vissza lehet menni az elágazáspontig, s ami kettévált, azt nem engedni, hogy kettéváljon. Ez az elképzelés azonban a papok éles tüntetésébe fulladt, mert ők az isteni genezist nem akarták megtörni, és kiátkozással fenyegetőztek. A diplomaták is a papok mellé álltak, mert az ő munkájuk, amely a reprezentáció reprezentációja, is a hitcentrikusság felé vitte őket. Egyébként ötletük nem volt.
- V: Az utazók azt mondták, utaztatni kell a két céget, hogy hadd lássák, mekkora is a boldogtalanság ott, ahová vágnak.
- B: Be kell bizonyítani mindkettőnek, hogy bolondság a másik bőrének irigylése, inkább a teremtettségek soxinu heterogenitásának „kell” örülni (kisebb vita E-vel), és annak, hogy a vágyak kordában is tarthatók, különben az illető belebolondulhat abba ((B!)), hogy elmosódik a valós és a képzel közötti határ, s ezek csak manipulálják a lényt (!).
- H: Holtpontra jutottak. A haditanács nem tudott A-ról B-re jutni azt illetően, hogy a pedagogizált húsprést kell-e, a vágytükrökre van-e szükség, az időgép a megoldás-e, az utaztatás jó-e, avagy a lemondás.
- Sz: Kialakult tehát egy közös platform a helyzetek azonosságát illetően mindkét cégnél. Mindkettő a másik szeretett volna lenni, és az, hogy holtpontra jutottak. A tárgyalásoknak eredménye nem lévén az űrszéllovasok hozzáfogtak a két utolsó malom megsemmisítéséhez is, hogy a hullámszerűséget magukba szívják. (Náluk a holtpontra-

jutottságot az okozta, hogy a sok malom elpusztításával sem lettek határosak és hullámszerűek, és a tárgyalások az emberekkel sem hoztak eredményt, pedig amazok vészteammel dolgoztak). Az úrszéllovasok miközben pusztították a malmokat, egyre jobban beleszerettek az emberi létbe, és tünetek ütöttek ki rajtuk.

Az a kényszerképzet terjedt el közöttük, hogy ők a malmok, és nem ők pusztítják a malmokat, hanem azok őket, a malmokat, a sors, mégpedig azon formában, amit az emberek úrszéllovasoknak neveznek meg. Kérdéssé vált hát a filozófusok körében, léteznek-e az úrszéllovasok?

A telepatalényekről, tehát tovább nem lehetett biztosan állítani, hogy nem örültek-e meg, avagy valami fanatizmusba nem estek-e.

- H: Az emberek letargiába estek, hogy milyenek azok a lények, akiké szerettek volna pedig válni. Ennek a letargiának a megnyilatkozásformája leginkább az volt, **HOGY EGYRE KEVESEBBET KEZDTEK BESZÉLNI**. Többé nem is foglalkoztak az 5 gondolattal, miképp lehet megváltódni, sem közösen, sem másképp.
- Sz: És az úrszéllovasok elhatározták, hogy végső rohamra indulnak a még megmaradt két malom ellen.
- M: Az ország művészei és papjai azonban elhatározták, hogy megmentik a két mementót. Az egyik szélmalom megvédését az udvari bolondra és a papokra bízta, a másikat a filozófusokra és a művészekre.
- V: Lázás építkezés kezdődött. Közöttük a Vándor közvetített, hogy serkentse a két malomban őrlőket, hogy egymás teljesítményét hallván még tökéletesebb legyen munkájuk.
- Sz: A király azonban elhatározta, hogy a Vándort ki kell végezni, hiszen általa a jövevények értesülhetnek a dolgokról.
- E: Végülis azonban úgy döntöttek, hogy a Vándort száműzik, aki el is futott, bujdokolt.
- B: Az udvari bolond és a papok az egyik malomban elhatározták, hogy olyan írásokat hagynak a malmukban, amik sejtető erejükkel fogva örökös adatfelvétel által történő időleterhelést okoz az úrszéllovasoknál, akik ezáltal csak erre kötődnek le, s lépni mást kisebb valószínűséggel tudnak csak.
- M: A másik malomban is hasonló végcél próbáltak elérni. A holtvágányraterelést azonban a művészek a filozófusok segítségével olyan műtárgyak otthagására készültek, amik vagy dezilluzionáló, vagy tükörszerű hatást kiváltók azzal, hogy a „tükröm, tükröm, mondd meg nékem...” kérdésre a legfusztalóbb választ adják a telepatalényeknek.
- H: Vagyis holtpontra akarták juttatni az úrszéllovasokat. Ezalatt azonban aktív tevékenység volt. Az emberek tetteikben voltak aktívak, és az érzélemvilágukban passzívak, a jövevények viszont tetteikben és érzelmeikben is aktívak voltak.
- E: Kiderült a lényeg. A közös kapocs a két létezésforma között nem a másik dezilluzionálása, sem az időgépi kísérlet, sem a vágyaik reciprocitása, hanem a harc a teremtés konkretitása ellen...

- M: Közben a telepatalények elfoglalták a két üresen otthagyt malmot.
Nem jöttek ki belőle. Az emberek várták, mi lesz, de nem történt semmi.
- H: Mivel holtpontra jutottak, elküldtek 1-1 hírhozót a két malomba. Azok közölték viszont, hogy a malmok üresek.
- V: Eltelt ki idő, és előtűnt a színen az elűzött Vándor. Nem szólt egy szót sem, de lehetett látni az arcán, hogy valami nagy dráma történt. Akárhogy is faggatták azonban néma maradt.
- E: Kiderült, hogy a kikötőkben lerombolt malmok maguktól kezdenek felépülni. Sokkal szebbek
- B: Az emberek nem tudták, mit tegyenek. Elhatározták, hogy a funkcióikat vesztett malmokat munkára fogják. Elhatározták, hogy a malmok őrölni fognak.
Magot a kenyérnek, gipszport a szobrásznak, papírt az íróknak, és maltet a háznak.
- Sz: A legmeghökkenőbb azonban az volt, hogy akik elkezdtek bennük dolgozni, szótlanabbakká lettek, s egy már tíz éve malomban dolgozóból egy szót sem lehetett kihúzni. Az pedig már közmondásáos lett, hogy ha valaki egy molnárhoz őrölni ment, amaz már szavak nélkül is tudta, mit kíván a vendége.
A beszélgetésüknek itt végeszakadt. Kopogtatnak. Bejön egy vasgolyófejű alak, és szótlanul lerak egy fekete üveglapot, egy olyat, ami félig tükör, és 4 tükröt.

Kedves Talán!

Felelősségbresztő leveled nyomán haladéktalanul nekikezdtém Malmód pörgetésének, amit megkönnyített egy múltó betegség – s az általa felszabadított idő – továbbá a városba korán bekéredzkedő ősz is.

Szöveged plazmatikus hatású. Plazmatikus, posztmodern népszínművet írtál, ami nem akármilyen teljesítmény. A plazma forró és kaotikus, ugyanakkor hihetetlen szellemi energiák feszülnek benne. Nyelvileg mindenképp egységes szövetű a mű, sajátos, a betlehemezésekhez, s a középkori misztériumjátékokhoz, olykor a naív csepűrágók által játszott rég feledésbe merült színművekéhez hasonló nyelvezet jellemzi, mely önreflexív karikatúraként a darab stílusát is mintegy önkigúnyoló Bohóv odapörköléseiben csúcsosodik ki. Általa egyidejűleg lesz abszurd királyi udvarrá és éjjeli menedékhelyé a szín!

A szellemi holdudvar, s a gorkíji nyomorlégyapír, ahol összegyűlnek a „lelki szegények”, persze csupán egy-egy interpretációja a „sorsfogház” típusú, általad is megénekelte szituációjátéknak, melyet később a sci-fi-irodalom is a maga űr-odüsszeiáiban sokszor felhasznált. Thornton Wilder Szent Lajos király hídjá, és Catherine Ann Porter hajótörténete ugyancsak erről szól. Összezárva és egymásba kényszerítve.

Thomas Mann, a maga szanatóriummisztifikációival sem járt messze ettől a forrásvidéktől, de elég fölülni a vonatra, Budapest-Bécs, és bárki részesülhet az élményből, a percnyi összetartozás, majd szétszéledettség élményéből. Amikor ehhez az élményanyaghoz nyúltál, akkor jó érzékkel a dramaturgia egyik legősibb alaphelyzetét hoztad helyzetbe.

A malomjelpép szintén kozmikus és irodalmi asszociációk keltője. Jómagam sem tudtam mentesülni hatása alól Hisztériumjátékomban, ahol Don Quijote de la Pancher személyesen is képviselve volt. A malmok reménytelen védelme az űrszéllovasok ellen nyilvánvaló szellemi szélmalomharc, mely legvégül a malomság, e hamvasi értelemben vett körkörös, szakrális, kozmikus létforma negatív katasztrófájába, antikatasztrófájába torkollik: felépül az evilági malomvilág – az Akropolisz fölött az új és defilozofizálódott görögország – a malom ekkor már őrlésre való, a hajdani Mesterek pedig elnémulnak, megszűnik érzékük a Liszt iránt, innen már nincs tovább, szükségképp itt kell befejeződnie a darabnak.

Plazmatikus példázatot írtál tehát, melyben a már említett népi motivumoktól a sci-fi-motivumokig mérhetetlenül sok mező felmerül, s -vonul. Az üres acélgömbfejű űrszéllovasok, ezek az űrbelű UFO-nauták érdekes módon Sebők Éva Mímóza című könyvének üvegfejűire emlékeztettek, s talán nem alaptalanul, hisz drámádban már itt is jelen van a 32-es szubkultúra szintjén kiteljesedő meseiség és vállalt infantilitás. A történet sehol sem akar valóságnak tetszeni.

Ez a bohócos infantilitás teszi lehetővé, hogy az ember ne is várja el hőseidtől, hogy emberszabásúan, ember módjára beszéljenek. A beszélgetés klasszikus törvényei szerint t.i. szöveged abszolúte irreleváns és nem színdarabszerű, lévén hogy a párbeszéd az élőbeszéd semelyik létező formájára nem hasonlítanak. Erről azonban még később írok.

A szimbolikánál maradva: A hat rejtélyes portré, a képek előtti tanácstalan bolyongás, majd az űrszéllovasok tükörreflektív válasza az ontológiai síkon feltett kérdésre engem mint hivatásos feketepárducot a New York-i állatkertbe kitett tükörré emlékeztet, mely által mindenki önmagával szembesül.

Plazmatikus igényű lévén művedből nem maradhatott ki az erotika sem. Ennek a rétegnek a fókusz a Múzsaalak, ki mind Vándorban, mind Elmélkedőben erotikus fohászt gyűjt. Az erotikus részek itt-ott az Énekek Énekére, máshol Juhász, vagy épp Weöres erotikus hangoltságú költészetére alluzionálnak.

A szellem és szerelem koegzisztenciáját nálad jobban kevesen ismerik, egyértelmű tehát, hogy a darab első harmadát uralló platóian erotikus hangulat a másodig-harmadik harmadra átlényegüljön ontológiába. Az ontológiai részek néminemű otthontalansága az irodalmi szövegben belül természetes. Itt sincs másképp. A revelációszerű felvillanások, a tudományos igénnyel, de olykor nem tudományos megalapozottsággal / bolygó helyett csillagot írsz, ami minden poétánál engem legalábbis idegesít / kidolgozott sejtések sajátosan vegyülnek, s épp a plazmatikus hőfok nem engedi, hogy belőlük Giordano Bruno-i cizelláltságú párbeszéd kerekedjék.

Tömören összefoglalva tehát ez a véleményem plazmagömbödről, ugyanakkor el kell mondanom, hogy e plazmagömb gömbvillámszerűen csak keringett szobámban, s belenyúlni nem tudtam. Meglehet azért, mert érzékeny bőrű vagyok.

A nietzsche-i rokontövűség és szolidaritás meggátol abban, hogy előadást tartsak közérthetőségről, kommunikációról, olvasóról, befogadóról, hisz a Médium szerzőjének ez nem állna jól. Saját korlátaimban keresem a hibát, amiért szöveged az előbb, fentebb elmondott makrostrukturális erővonalak mellett mikrostruktúrájában sokhelyütt érthetetlen, követhetetlen, vagy csak hiányosan befogadható maradt számomra. Azt, hogy e mű a beavatott kevesekhez szól, te is tudod, mint ahogy azt is, hogy csak igen szűk körben előadható.

A szellem öntörvénye és magánya számomra szent, tisztellek ezért a teljesítményért, s köszönöm erőszakos, kitartó bizalmadat. Ami a „forgalombahozatal” illeti, arról a színház világához nálamnál jobban értő szerzővel kellene elbeszélgetned. Én mint rossz olvasó és nem színházi ember ebben semmiképp sem vagyok kompetens. Szerintem érdemes ezért a darabért megküzdeni, ez kétségtelen, azt azonban, hogy a darabbal szemben kell megküzdened a világért, vagy a világgal szemben a darabért, egyrészt neked, másrészt pedig a nálamnál értőbb ítéseknek kell eldönteni.

Olümposzi arccsókkal:
Sebeők János sk.

Budapest: 1993 augusztus 28.

Dr. Sebeő Talán: Gondolám a malom című kórusművéről

A mű gondolati anyaga feltétlen érdekes. A textura minden irányban nyitott; egyetlen szellemi főfolyam sem kap lezárást, ami mindenképpen helyén való, hiszen a mű centruma a lét végső kérdéseit feszegeti.

A drámai szöveg egyetlen artistikus regiszterbe záródik. Ez erénye, de ugyanakkor hibája is a darabnak. A stílusváltozások ereje nem igazán lett kihasználva, ami – ebben a neutrális, lefestett szín-térben – olykor-olykor monotoniát teremt. / Bár ez értelmezhető végső konklúzióként is az eszkatológiai kérdések vonatkozásában. /

A színpadra állítás kérdései

- Valamennyi szereplő állandóan a színen tartózkodik; a pusztá jelenlét hitelessé tétele az egyik legnehezebb színészi feladat.
- A hosszú monológok az előbbi problémát fokozzák, különösen a darab második felében, ahol az egyforma jelmez miatt az alakok, karakterük addig látható jegyeit elveszítik.
- Nagyon érdekes lehetőségeket tartogat a színhely. Eredeti rendezői megoldásokkal kifejezetten izgalmassá tehető.
- Mivel a szereplők szimbolikus alakok, fizikai megjelenésük, mozgásuk is hangsúlyozottan gondolati és pszichés tartalmakat kell hogy kifejezzenek; ehhez el kell távolodni a mindennapi mozdulatbázistól – ez sok lehetőséget kínál; ezt a sítót azonban nagyon finom érzékkel kell egyeztetni az olykor létrejövő valós interperszonális szituációkkal, a megszokott színpadi mozgásokra épülő mozzanatokkal, melyekről a szerző konkrétan rendelkezik.

STANO sk.
az Egri Gárdonyi Géza Színház dramaturgja

1992 szeptembere

Sebő Talán: Gondolám, a malom... című színdarabja hat összezárt színész gondolatpárviadaláról szól, anélkül, hogy a szerző bármelyik szereplőjének igazságot szolgáltatna. A helyszín egy malom, amelynek szimbólikus jelentését, illetve ennek rétegei a szerző meggyőzően tárja fel szereplőinek dialógusai révén. A hat szereplő a világ értelmezésének s átélésének hat lehetséges változatát képviseli. Valamennyi archetipikus figura, s ezért egymáshoz való viszonyulásuk is jelképekben s jelentésekben gazdag. A szerző eleve olyan hangfekvésben indítja el társalgásukat, amely nem engedi meg, hogy szereplői később „alábszálljanak”. A darab ettől költői, ám ugyanettől elvont is.

Bár a mű gondolati mélységét ez érvényesíteni engedi, annak színszerűségét érezhetően veszélyezteti. Emiatt egyes jelenetek állóképekké merevednek, s ha a szereplők ebből ki akarnak mozdulni, akkor ezt csak stilustörés révén tudják elérni.

Bizonyos megszólalások ezért nincsenek stílusban egymással – amihez természetesen azonnal hozzá kell fűzni azt, hogy ez csak a színpadon, egy élő előadás keretén belül igazolódik vagy éppen cáfolódik meg. A színdarab legutolsó jelenete, amelyben a színészek saját tükörképeikkel szembesülnek, a szerző jó színpadi érzékéről árulkodik; innen „visszafelé” olvasva-nézve a darabot valószínűnek tűnik, hogy némelyik jelenet átdolgozása, illetve színszerűbbé tétele révén a mű egésze is jól megállja színpadon a helyét.

Földényi F. László sk.

Sebeő Talán: Gondolám, a malom

Ha „történetileg” akarnám mondani: ez a mű az „Isten meghalt” kérdésköréhez tartozik, mai, modern változatban.

Ha az általam kidolgozott drámaelmélet alapján mondhatnék valamit: kétszintes dráma ez; az egyik szint a betűvel jelzett alakok élete a malomban, a másik az úrszéllovasoké. A drámát – műnemi értelemben – e két szint viszonyának változása adja.

Ha az általános irodalomszemlélet nézőpontjából fogalmaznám, akkor: az alakok kiváló szellemi-spirituális arculattal rendelkeznek, noha az úgynevezett „egyénségtől-személyiségtől” megfosztottak; ám mégsem allegóriák.

Ha mind a három lényeges nézőpontot érvényesíteni lehet, akkor igen érdekes és jó dráma ez: Érdektelen művekkel kapcsolatban nem lehet vagy nem érdemes ezeket a megértő és értelmező szempontokat felvenni.

Azt is gondolom azonban, hogy a könnyebb felfoghatóság kedvéért az „evilági” szintet kellene-lehetne markánsabbá tenni; a szellemi arculatok alá „talapzatot” építeni. / Szó sincs természetesen realiztikus kívánalmakról. /

Ez talán azért is hasznos lenne, mert ebben a drámában határozottan „komolyan” veendők az úrszéllovasok; vagyis a „transzcendens” világ és az ahhoz tartozó lények. Márpedig, ahogyan „valaki” írta: „From those bourn No traveller returns”. Vagyis csak elképzelés-elgondolás lehetséges arra vonatkozóan, illetve a hit képei. Ha ez a „talapzat” ott lenne, pregnánsabb lenne az alakok közötti és az alakok és az úrszéllovasok közötti viszonyváltozás.

A mű sok pontján igen-igen szép, a szó legnemesebb, lírai értelmében.

Azt is javasolhatom, hogy az író „nyess meg” több helyen saját asszociációit.

Igen jónak tartom, hogy a mű sok műveltségi elemet is „tartalmaz”; ezek összekötik a múlttal, belehelyezik a spirituális folyamatba. Ez is bizonyítja – mivel ezek az elemek szervesen jelennek meg –, hogy ez a dráma nem valami teljesen egyéni „kitaláció”. Csak a „talapzat...”

1992 április

Bécsy Tamás sk.

Kedves Talán!

Megtiszteltél, hogy drámádat elküldted nekem, s kérlek, hogy amit arról most lejegyzek, arról tudd, olyan valakinek a kommentárja, aki nem tartja magát tévedhetetlennek, sőt!... Vonzódásom egy-egy drámához, amiként az ízlésem is, meglepően változatos, s hozzáteszem, az, hogy ráadásul ma már egy színházat kell vezessek, nagyban determinálja megfontolásaimat.

Számtalan rossz és dilettáns darabot kapok, de a te írásodba beleolvasva azonnal látszik, hogy a maga nemében igen jó tollú, bizonyos színházi stílusnak igen helytállóan markáns valaki műve. Kitetszik, hogy a szerző, még amikor rögtönzést imitál, amikor a nyelvi lelemények révén játszik, akkor is tudja, miért teszi, jelesül kétségtelen, hogy alapos és tehetséges képet igazol számomra a színdarab.

Még azt sem állítom, hogy nekem nem tetszik, mindössze abból kell kiindulnod, amikor olvasod e sorokat, hogy én már az ilyesfajta darabokat nem szeretem. Magam már nem vonzódok sem Eliot-hoz, se Arrabal-hoz, se Mrožek-hez, hogy csak hármat említsek, akiknek rokonsága a darab kapcsán eszembe ötlött. Biztos a korom és a „piaci állapotok” is igazítottak merészségeimen, de én már csak a történeteket szeretem, a reális viszonylatokba oltott hiteles állapotokat dokumentáló párbeszédet. A te darabod is tud ilyesmit, de prioritásai mégis stílári megközelítést gerjesztenek, vagyis mivel a dráma nagyon speciális formát karakterizál, annak a színházeszménynek is speciálisnak kell lennie, amelyik szeretni tudja, amelyik színpadra akarja állítani.

A darabodnak való rendező biztosan nem a nyíregyházi!...

Örülök, hogy Tandorinak az a véleménye, ami, s megengedve, hogy a beszűkült barom én vagyok, azt is megvallom: én tudomásul veszem Tandori elismertségét, különlegességét, ám néhány koraibb verskötetén túl sem esszéit nem voltam még képes elolvasni az 1. oldalon túl. Esterházyt, mint embert rajongom, a műveivel nem tudok mit kezdeni!... Földhöz ragadtabb vagyok, kevésbé szórakoztat a szemantikai virtuóztatás, én a vallomásos irodalmat kedvelem.

/ Ezért a legnagyobb kortársi író nekem Nádas Péter!.../

Mindezt azért írom neked, hogy értsd, valószínűleg én vagyok alulképzett, vagy retrográd ízlésű, de nagyon ritka, amikor az experimentalitás arra ragad, hogy közösséget legyek képes avval vállalni!...

Ugyanakkor érzem, hogy a te darabodnak van sorsa. Ha avatott, hozzárendelt rendezőt talál – csak néhány név, akit ajánlok: Szikora János, Kamondi Zoli, Jeles, Máthé Kriszta, Bagossy Laci, Zsótér, Gál Erzsébet –, akkor megfelelően megválasztott aurában, térben és időben jelentős helyzetet vájhat ki magának. / Ajánlom még Pinczés Pistát Debrecenben, ő csinált már hasonlóan különös darabokból sikeres előadásokat. /

Remélem nem veszed zokon, hogy általad is méltán kedves „gyerekedet” nem vállalhatom jó szívvel, lévén, hogy magam más nyelven beszélek színházban.

Amúgy őszinte szívvel kívánok drámádnak kellő elismerést, nem az udvariasság mián, hanem mert érzem, hogy a tehetségnek kell legyen esélye.

Ha nem orrolsz meg rám, bármikor máskor is szívesen elolvasok tőled bármit, aztán ha hasznát veszed nyílt mondataimnak, az örömteli, ha nem, akkor sem történt nagy baj...!

Még egyszer köszönöm jelentkezésed, üdvözöllek és boldog ünnepeket kívánok mind neked, mind szeretteidnek,

tisztelettel:

Verebes István sk.

Budapest, 1996. december 3.

Tandori Dezső (ld. az első példányon) véleménye (lelkiismereti!)

Sebeő Talán

tragico-panoptico-dinamicoordinatióriójáról

Hosszan húztam-halasztottam, hogy az utóbbi idők talán legjelentősebb magyar nyelvű színpadi művéről rövid összefoglalót írjak. Tulajdonképpen a döbbenet tartott vissza. Hiányoljuk a Madách utáni összefoglaló igényű magyar drámát? Itt van.

Megtévesztő a kamara-jelleg. Egy filozofikus elme és egy intermedialtáson iskolázott, elasztikus szellem szintézist teremtett commedia dell'arte és egzisztencialista „költemény” elemeiből, e tette ezt oly plasztikusan, hogy egyik jeles méltatója ezt „plazmatikusnak” mondta. Vladimir és Estragon kicsit bővebb leosztásban, az emberélet lélektől lélekig útjának megannyiszor „a felén”, a köztességgel toldva „innen s túl”: a szellemi izgalom élő színpadi mozgás nyelvére lefordítható, aktuális „netovábbja” ez a mű, mely ugyanakkor az értelemig „és tovább” hatol.

Ráadásul a nézőnek, aki elé kívánczik, pompás multság. Kabinetalakítások egész sorára nyílik lehetőség. Kosztolányi „medvesúly-emlegetése” nélkül mély és szüszi-foszterheket görgető csaknem minden szerep.

Én ezt a darabot imádom – és féltém. Félek sorsáért. Sebeő Talán a magyar drámaíró jellegzetes sorsára lenne kárhoztatva? Ma ezt ne tegyük vele! Boldog lehet a színház, mely előtt ily lehetőség nyílik. De ki vagyok én a magyar színpadot illetően, előadatlan drámák szerzője, hogy autentikus madárjósoként nyilatkozzam? Aláírom: nevemet adom, a „Malom” (khároni „gondolánk”) kvalitásának szellemiközhaszonra lehetnének. S remek multságra.

Sebeő Talánt én magam is féltém biztatni. Érzem odaadó alkatát, szélsőségeit, heveskedésre hajlását.

Féltettem Sebeő Talánt, az embert – a drámaírói sors megpróbáltatásaitól. Lehet, hogy ő ezért neheztelt is rám. Hogy pokoli malmát, édeni malmát, az életnek e színművesen megtagadott unalmát inkább könyvdráma sorsra véltem látni. Hát ne. Mi akadálya volna egy kísérletnek, persze, a legjobb szereposztásban? Mondom, ne feledjük Beckett, Hemingway sokszori elutasításának példáját.

Sebeő Talánnak ez nyilván nem az utolsó szava, e mű.

Mert megtisztelt bizalmával – nem tudtam, hogy az én színpadi-amatőr véleményem így számít neki! –, hát legyen.

Minden mód érvelni tudok és fogok e mű mellett.

Csak: üzletember nem vagyok, így engem senki ne hibáztasson, hogy nem tudok jegyek áraban, reklámhadjáratban számolni. Nemcsak az utóbbi évek legjelentősebb színpadi szellem-vállalkozásának tekintem Sebeő művét, de az elmúlt 5 év 20 legjelentősebb honi irodalmi termékei között is rangos helyét látom.

Sebeő Talán, jó kollégám, vajon visszagondolsz-e még, hogy várva vártad jeles kollégaid véleményét, tudva tudván, mit ér munkád – s elindulsz „gyakorlat rögzös útján”?

Az ég vezéreljen. „Gondolád, amolom” ringjon veled kóbor lovagok és rossz fogadások világában. Kedves Szellem, ne nyugodj – de néha azért picit nyugodj is. Értesíts, mi lett darabod sorsa.

Színházaknak: tessék foglalkozni e darabbal; ahogy kell!

Bp. 1993 dec 12.

Tandori Dezső sk.